

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

január, 1/2018, XIX. ročník

cena: 0,35 eur

Spevokol mal počas svojej histórie takmer 230 členov. Za členov považujem tých, ktorí sa zúčastnili aspoň jedného vystúpenia. Maximálny počet členov bol 52, minimálny 16. Teraz nás je 27, ale málokedy sa nám podarí zorganizovať svoje vystúpenie tak, aby nás na pódiu bolo viac ako 20.

(Viac na strane 4. a 5.)

Farma Kissová ako najväčší pestovateľ zeleniny na Slovensku si vyslúžila ďalšie uznanie. V súťaži o Najkrajší chotár roka 2017 sa medzi veľkými farmami, hospodárskymi na vyše 500 hektároch pôdy, stala druhým najlepším hospodárstvom.

5

Inštalovanie klziska sa stretlo s uznaním mladších i starších Želiezovčanov. Aj keď počas zimných prázdnin si ho užili najmä deti, bolo vidno korčuľovať sa aj niekoľko dospelých. Na klzisko chodili aj žiaci v rámci hodín telesnej výchovy.

7

Do nového roka...

Vážený občania!

Tak ako pre väčšinu z Vás, aj pre mňa je koniec starého a začiatok nového roka obdobím, kedy človek bilancuje, čo zo svojich predsavzatí dokázal uskutočniť a čo nie. A zároveň si kladie nové predsavzatia.

Čo sa týka mňa, už tretí rok je môj pracovný život spätý s mestom – každý môj úspech je úspechom mesta a každý neúspech je mojim neúspechom. Práve sa začína štvrtý, posledný rok môjho funkčného obdobia.

Počas uplynulých troch rokov sa nám niečo podarilo. Finančné ozdravenie mesta nám umožnilo naštartovať mnohé investičné aktivity. Popri tom neustále pracujeme na efektívizácii činnosti mestských inštitúcií. Ale napriek tomu, že sme zaznamenali výsledky, ktoré sú viditeľné nielen na účtoch, ale aj v našich uliciach, to všetko je len malá časť z toho, čo som si prial. Stále nás trápia problémy, ktoré sa nám doteraz nepodarilo vyriešiť. Isto viete, čo všetko mám na mysli. Je to však aj tým, že nie všetko závisí od nás a napriek našej snahe, niektoré procesy dokážeme len veľmi ťažko ovplyvniť.

Nový rok začínam s odhodlaním neúnavne pokračovať, spolu s poslancami mestského zastupiteľstva a pracovníkmi mesta v práci na tom, aby Želiezovce boli úspešným mestom, v ktorom sa všetkým občanom dobre žije.

Nech je rok 2018 rokom plným úspechov, v ktorom sa nám všetkým bude dariť naplňať všetky naše predsavzatia. Zároveň si však prajem ešte niečo: Aby náš život nebol len naháňaním sa za úspechom a aby sme si

Očakávaná kniha o niekdajšej obci, dnes mestskej časti Želiezoviec, je na svete. Dvojazyčná monografia má názov Mikula - Garammikola. Okrem starostlivo pripraveného textu obsahuje aj mnoho fotografií z minulosti i súčasnosti, obsahuje aj DVD. Bola tak završená vyše dvojročná snaha občianskeho združenia Mikulčan a kolektívu autorov a spolupracovníkov. Jej krst sa konal v sobotu 6. januára v mikulskom kultúrnom dome. Viac o krste, monografii i práci na nej sa dočítate vo februárovom čísle našich novín.

(šh, foto: ik)

popri technológiách, ktoré nám majú život uľahčovať, našli čas aj na život – na seba, na svoje záujmy a kultúrne vyžitie, ale najmä jeden na druhého. Pretože to, čo po každom z nás zostane, nie sú len pracovné výsledky, ale najmä náš odraz v spomienkach ostatných ľudí. Život nie je len práca, ale aj to nehmotné, čo šírimo okolo seba, lásku, ktorú odovzdávame svojim blízkym, svojim deťom a nádej, že život každého z nás má zmysel a nikto z nás nie je zbytočný.

Nezabúdajme, že najväčším úspechom každého z nás je dokázať niekomu pomôcť a byť schopným urobiť druhého človeka šťastným. Vážený Želiezovčania. Ďakujem Vám za podporu v uplynulom roku a do nového roka prajem každému z Vás pevné zdravie, veľa životnej energie, ale i pokoja v kruhu svojich blízkych, veľa pracovných i osobných úspechov.

Ondrej Juhász, primátor mesta

Decembrové zasadnutie MsZ Krok k využitiu geotermálnej energie

Posledné vlaňajšie, v poradí 41. zasadnutie mestského zastupiteľstva v Želiezovciach v mnohých ohľadoch naznačilo, akým smerom sa samospráva bude uberať v poslednom roku aktuálneho volebného obdobia. Nešlo pritom iba o vymenovanie rozvojových činností roku 2018 v schválenom rozpočte, ale aj o niektoré programové body, týkajúce sa konkrétnych investícií.

Hneď v úvode rokovania dostal slovo predstaviteľ spoločnosti Slovicegeoterm, a.s.

Decembrové zasadnutie MsZ

Krok k využitiu geotermálnej energie

I→

Predstavil obsah nimi navrhovanej rozsiahlej štúdie o možnostiach využitia geotermálnej energie v Želiezovciach. Spoločnosť s 25-ročnými skúsenosťami v oblasti navrhuje vypracovanie komplexnej štúdie, ktorá bude obsahovať zhodnotenie údajov, analýzu stavu tepelného hospodárstva, návrh technických činností, návrh využitia geotermálnej energie, ale aj dopady na životné prostredie, ekonomické vzťahy a legislatívne aspekty prípadnej investície. Ako sa vyjadril predstaviteľ firmy, takáto štúdia je základným východiskom akejkoľvek iniciatívy budúceho využívania geotermálneho vrtu v Želiezovciach. Poskytnúť má odpovede na základné otázky o výške a štruktúre potrebnej investície, jej návratnosti aj technickom riešení využitia geotermálnej energie v miestnych podmienkach. Zastupiteľstvo zoberalo na vedomie tieto informácie a poverilo spoločnosť Slovice term vypracovaním štúdie, ktoré si podľa predstaviteľov firmy vyžiada niekoľko mesiacov.

Poslanci potom schválili Všeobecne-záväzné nariadenie (VZN) mesta číslo 8/2017 o dani za ubytovanie, VZN č. 9/2017 o dani z nehnuteľnosti, VZN č. 10/2017 o určení výšky dotácie na mzdy a prevádzku škôl a školských zariadení, VZN č. 11/2017, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 4/2017 o cintorínskych službách na pohrebiskách a Prevádzkový poriadok pohrebísk. Schválili rozpočet na rok 2018, vzali na vedomie výhľadový rozpočet na roky 2019-2020 a stanovisko hlavného kontrolóra mesta k návrhom týchto rozpočtov. Predseda komisie ekonomiky pri MsZ Tibor Csenger poznamenal, že rozpočet nie je dogmou, určite sa bude v priebehu roka upravovať. Pri tvorbe rozpočtu v prípade niektorých investícií ešte nebola k dispozícii projektová dokumentácia, podľa ktorej by sa dala určiť ich presná výška. Podľa Pavla Polku sa rozpočet vôbec nerodil ľahko, aj keď by sa to podľa bezproblémového schválenia mohlo zdať. Dodal, že je výsledkom dvojmesačnej práce, tvrdých rokovaní aj hádok. Bežný rozpočet bol prijatý s prebytkom 471 tis. eur, kapitálový so schodkom 1,061 mil. eur, vyrovnané celkové príjmy a výdavky sú vo výške 6 703 589,70 eur.

Mestské zastupiteľstvo schválilo termíny zasadnutí, potom pristúpilo k prerokovaniu návrhu na riešenie prestavby slobodárne na nájomný bytový dom. Primátor Ondrej Juhász vyhlásil, že v tejto veci už rokoval so šiestimi spoločnosťami. Z nich zatiaľ jedna vypracovala

návrh prestavby, s ktorou sa poslanci mohli oboznámiť. Dodal, že miestne firmy potrebujú nových pracovníkov, pre ktorých treba zabezpečiť bývanie. Súhlasil s ním aj Pavol Ivan, podľa ktorého bude v dohľadnej dobe potrebné riešiť otázku nedostatku voľných bytov. Podľa primátora bude potrebné hľadať spoločnosť, ktorá je schopná zabezpečiť grant na prestavbu nehnuteľnosti, zrealizuje celú investíciu a po kolaudácii budovu predá späť mestu. Pre zložitosť tejto štruktúry to nebude ľahká úloha. MsZ informáciu o možnostiach prestavby slobodárne zoberalo na vedomie. Schválilo aj zámer zriadenia vecného bremena na dve parcely vo vlastníctve mesta v súvislosti s budovaním infraštruktúry k pripravovanej výstavbe obchodného centra v lokalite vedľa predajne LIDL. Ako informoval vedúci oddelenia správy mestského majetku MsÚ Peter Haris, prípojka kanalizácie a vysokého napätia

Vo štvrtok 14. decembra sa v sobášnej sieni Mestského úradu uskutočnilo slávnostné ocenenie železovských dobrovoľných darcov krvi. Zuzanu Juhászovú, Róberta Ráczkóa a Adrianu Kóšovú ocenil primátor mesta Ondrej Juhász aj predstavitelia Slovenského červeného kríža.

bude vedená pod chodníkom a cyklochodníkom, ktoré sú v majetku mesta, preto spoločnosť zabezpečujúca výstavbu inžinierskych sietí potrebuje súhlas mesta so zriadením vecného bremena, ktorý schválením návrhu poslanci zabezpečili. Následne zoberali na vedomie a schválili správu o kontrole plnenia uznesení MsZ a vzali na vedomie správu o činnosti mestskej polície v novembri 2017.

(ik)

Kúpalisko ožije

V diskusii decembrového zasadnutia mestského zastupiteľstva sa poslanci venovali téme odchytu túlavých psov, plánovanej rekonštrukcie mestského kúpaliska, označenia mestskej časti Mikula tabuľou a mestského podujatia.

roku vykonať. Ide o opravu oplatenia, rekonštrukciu zelene, opravu šatní a priestorov pre služby, rekonštrukciu prívodu vody, sprevádzkovanie dvoch detských bazénov, vytvorenie plaveckého prehradením veľkého bazéna.

Ondrej Juhász informoval aj o záujme celoštátneho média o tematiku osadenia tabule s vyznačením mestskej časti Mikula. Dodal, že v priebehu tohto roka sa riešenie nájde. Koniec diskusie patril oznamom: o Plese priateľov mesta 13. januára, silvestrovskom plese OZ Mikulčan a tradičnom vianočnom stretnutí pod smrekom v Mikulskom parku, ktorý sa uskutočnil 29. decembra.

(ik)

Na otázku Miroslava Krišku o tom, ako plánuje mesto zabezpečiť odchyt túlavých psov, primátor načrtol možnosti. Po absolvovaní potrebného školenia budú môcť odchyt vykonávať príslušníci mestskej polície, uloženie takýchto zvierat bude možné zabezpečiť spolupracou so špecializovanými subjektmi, pritom ako možných adeptov na spoluprácu spomenul levickú firmu aj kynologický klub vo Svodove. Na otázku Ľudovíta Baku o plánovanej rekonštrukcii kúpaliska primátor zhrnul rozsah prác, ktoré by sa mali v budúcom

Záujem o prechodné ubytovanie by mesto riešilo rekonštrukciou slobodárne

Miestne firmy potrebujú zamestnancov, tí zas potrebujú ubytovanie. Vyhlásil to primátor Želiezoviec Ondrej Juhász, podľa ktorého mesto má záujem aj o ďalšiu bytovú výstavbu, resp. rekonštrukciu objektov určených na bývanie. Okrem toho, že rokuje so záujemcami o výstavbu polyfunkčných domov, vlastnými silami sa usiluje o budovanie nových a rekonštrukciu existujúcich ubytovacích kapacít. V tejto súvislosti sa spomína vytvorenie podmienok výstavby rodinných domov na Poštovej ulici a rekonštrukcia objektov DOS a slobodárne.

„Tieto procesy sú však pomalé, aj preto, že nie sú jasné pravidlá zo strany niektorých poskytovateľov financovania bytovej výstavby – príslušného ministerstva a Štátneho fondu rozvoja bývania. Teraz sa to formuluje a sú náznaky, že objem finančných prostriedkov z

problém nedostatku parkovacích miest,” hodnotil aktuálnu situáciu Ondrej Juhász. Z pohľadu budovania ubytovacích kapacít pre možných zamestnancov miestnych podnikov je dôležitá otázka rekonštrukcie slobodárne. Práve sa vraj pripravuje materiál do komisií MsZ, počítajúci aj s možnosťou pristúpiť k rekonštrukcii slobodárne v prípade, že nebude k dispozícii štátna dotácia a výhodný úver od ŠFRB. Mesto by podľa primátora mohlo v tomto prípade obnovu objektu zrealizovať z vlastných prostriedkov. „Nedávno som sa zúčastnil na trhu práce v Leviciach, kde ma oslovili s požiadavkami smerujúcimi k dostupnosti prechodného ubytovania typu slobodárne či ubytovne. Mladí ľudia z obcí v okolí Levíc by zareagovali na pracovné ponuky železovských podnikov v prípade, že by si tu dokázali nájsť prechodné ubytovanie. Okrem toho, že podľa môjho názoru platy v priemyselných parkoch a zónach nie sú dostatočne motivujúce, jednotlivé firmy by mali viac motivovať svojich zamestnancov, prípadne poskytovať autobusy na dochádzanie do práce. Záujem však je. Tieto požiadavky záujemcov o prácu som tlmočil aj predstaviteľom miestnych spoločností, ktoré aktuálne hľadajú zamestnancov,” povedal primátor a vyjadril presvedčenie, že riešenie týchto problémov, teda prepravy, ubytovania a vyšších plátov, by dokázalo z veľkej časti prispieť k uspokojeniu akútneho dopytu firmami po zamestnancoch.

(ik)

týchto zdrojov na 1 m² by mal výrazne rásť, najmä príspevok na budovanie inžinierskych sietí. Podľa najnovších informácií by štát mal dokonca poskytnúť financie na budovanie podzemných garáží. To by vyriešilo všeobecný

Zobudení z 30-ročnej hibernácie?

Uplynulé dva roky navodili v niektorých oblastiach železovskej reality mnohým pocit dejá vu. Stačilo navštíviť celoštátny ľudovo-umelecký festival alebo rekonštruované a sfunkčnené miestnosti kaštiela, a človek sa mohol ocitnúť akoby v Želiezovciach 80-tych rokov minulého storočia. Čo sa týka odhodlania predstaviteľov mesta, rad by sa týmto nemal končiť. Naopak, nový rok môže priniesť ďalšie opatrenia, priamo nadväzujúce na rozvojový boom pred troch desaťročí, za ktorými dali na dlhý čas bodku z politického a spoločenského pohľadu víťan, no z aspektu ekonomického vývoja rozporuplné procesy, nasledujúce po zmene spoločenského zriadenia. Zdá sa, že doba nás dobehla a znovu môžeme rozmýšľať o väčších investíciách, v niektorých prípadoch navyše nie výlučne z vlastných prostriedkov.

Medzi investície naplánované na rok 2018, ktoré by mohli navodiť radostnejšiu stránku atmosféry poslednej dekády socialistickej výstavby, by sme mohli zaradiť opätovné sprevádzkovanie kúpaliska, obnovu ďalších priestorov kaštiela či spracovanie štúdie uskutočniteľnosti využitia geotermálneho vrtu. Práve o posledne menovanom investičnom zámere, presnejšie o využití existujúceho geotermálneho vrtu, sa hovorilo snáď v každej volebnej kampani. Počas jednotlivých volebných období však vždy akosi chýbali buď prostriedky, alebo politická odvaha. Aj súčasné zastupiteľstvo sa k tomuto kroku odhodlalo až na druhý rozbeh: podobný návrh na začiatku volebného obdobia odmietlo.

Dôležité sú však fakty. Tie hovoria, že samospráva v tomto volebnom období urobila prvý a zrejme prelomový krok, ktorým sa odlišila od svojich predchodcov. Zastupiteľstvo svojím uznesením o zadaní spracovania štúdie využiteľnosti geotermálneho vrtu dala najavo, že od snívania a bezkonceptného plánovania prechádza ku konkrétnym krokom. Tie sú síce prácne, pomalé a málo veľkolepé, vedú však istým smerom. Mesto bude musieť minúť asi 24 tisíc eur na rozsiahlu štúdiu, ktorá podľa prísľubu dodávateľov, inak vysoko uznávaných autorít vo svojej oblasti, má priniesť odpovede na základné a neobchádzateľné otázky každého prípadného investora. Iste, nesie to v sebe isté, nazvime to podnikateľské, riziko. Ako takmer každý projekt. V ostatných desaťročiach sme však práve v prípade geotermálneho vrtu mohli vidieť, kam to vedie, keď mesto neprijíma riziko. Kým mnohé samosprávy, s ktorými sme koncom 80-tych rokov minulého storočia boli na rovnakej štartovacej čiare, svoje zámery dotiahli do úspešného konca, u nás sa v tomto smere neudialo absolútne nič. Preto môžeme vnímať rozhodnutie zastupiteľstva o vypracovaní štúdie ako prvého kroku k využitiu geotermálnych prameňov za jednoznačne pozitívne. Nech výsledky prieskumov štúdie dopadnú akokoľvek, snáď nebudem sám s názorom, že lepšie je urobiť krok do neznáma, než ďalej čakať v stave hibernácie, v ktorom nás, podobne ako posledné desaťročia, nič zlého, ale ani dobrého nečaká.

Ladislav Levický

Za zakladanie nelegálnej skládky budú potrestaní traja obyvatelia Tekovských Lužian, ktorým bolo preukázané, že vynesli smeti na verejné priestranstvo. Prítomnosť nelegálnej skládky pri Karolíne nahlásil železovský občan mestskej polícii. Tá po preskúmaní odpadkov zaistila úradné písomnosti, na základe ktorých dokázala identifikovať páchatelov. Všetci traja sa pod ťarchou dôkazov k činu priznali a oľutovali ho.

Mestský úrad nelegálnu skládku odstránil a proti páchatelom začal správne konanie za zakladanie nelegálnej skládky odpadov. Páchatelom bol uložený peňažný trest.

(ik, foto: MsP)

Miešaný zbor Franza Schuberta si príchod

Pred takmer 36 rokmi bol založený Miešaný zbor Franza Schuberta. Dňa 1. februára 1982 sa konal prvý nácvik spevokolu, na ktorom sa zúčastnilo 31 záujemcov. Neskôr sa počet členov zvyšoval a v máji toho istého roka dosiahol 52. Postupom času sa členstvo zužovalo, čo ale nemalo väčší vplyv na úroveň prednesu – spevokol získaval ocenenia na rôznych zborových súťažiach s rozličným počtom členov. Rok po založení miešaného zboru založili jeho štyria členovia kvarteto, ktoré vystupovalo na sobášoch a krstinách. V novembri 1983 sa kvarteto rozrástlo na Komorný zbor Voces Selyzienses. O tom, aký bol osud miešaného zboru v uplynulých vyše 35 rokoch, sme sa zhovárali s vedúcim spevokolu a dirigentom Gézom Horváthom.

Pri príležitosti 35. výročia založenia spevokolu bola vydaná pamätná publikácia obsahujúce kompletne údaje o členoch a

dlho a dobre poznajú. Pri učení sa nových skladieb, keď si ich osvojujeme postupne po krokoch, sa naopak, môžu cítiť ako rovnocenní s ostatnými, „staršími“ členmi.

Kolko sme mali vystúpení? Neviem. Určite viac ako 300, ale možno aj 400. Máme jeden nedostatok: nevedieme si kroniku. Aj pamätná publikácia bola zostavená na základe mojich poznámok z kalendárov, odložených programových zošitov či pozvánok. Presné číslo sa nedá povedať aj z dôvodu, že na niektorých podujatiach vystúpil tak miešaný, ako aj komorný zbor. Vystúpenie kvarteta sme vôbec nezaznamenávali – najčastejšie sme spievali na krstinách alebo občianskych sobášoch. Boli víkendy, keď sme svoj štvorhlasový krstinový-sobášny repertoár predniesli sedem-osemkrát.

Kolko nosičov spevokol vydal?

- Osem. Z toho na dvoch účinkoval iba miešaný a komorný zbor, na ďalších dvoch bola zachytená spoločná produkcia miešaného zboru a detského zboru a štyri CD boli nahraté na festivaloch zborovej hudby, ktoré sme zorganizovali. Od roku 2002 sa nahráva aj program Kodályových dní. Tam vzniklo ďalších šesť takých nosičov, na ktorých je zaznamenané aj vystúpenie železovského spevokolu. Nezaškodí povedieť, že aj keď ide o časovo aj z hľadiska trpezlivosti náročnú činnosť, z pohľadu financií neznamená príprava zvukového záznamu veľkú záťaž. Vydanie nosiča však o to viac. Tak sa mohlo stať, že naše vianočné CD, vydané v tomto roku, bolo nahrané ešte v roku 2014, avšak pre nedostatok financií získalo konečnú podobu až teraz.

Aké uznania získal spevokol za 35 rokov svojej existencie?

- Hovorí sa, že nikto nie je prorokom vo svojej domovine. Preto pre nás najpovznášajúcejším pocitom je, že dirigent zboru v roku 2001, samotný miešaný zbor v roku 2007 a detský zbor v roku 2010 boli ocenení cenou Pro Urbe. Dôležité sú pre nás aj ocenenia z Kodályových dní: miešaný zbor získal šesťkrát zlaté, päťkrát strieborné pásmo. Komorný zbor bol ocenený jedným zlatým a tromi striebornými pásmami. Hrdo spomíname na naše piate miesto z viedenského Medzinárodného zborového festivalu Franza Schuberta, na strieborné pásmo zo súťaže cirkevných skladieb Svätky písní v Olomouci a na naše druhopásmové zaradenie v rámci veľmi silného pola zborov kategórie B v roku 1989.

Čo je charakteristickou črtou, akousi poetikou železovského spevokolu?

- Ťažko nájsť črtu, ktorá by bola charakteristická iba na železovský spevokol. Takmer každý

amatérsky zbor zápasí s rovnakými problémami. Chronický nedostatok mužov spôsobuje, že niektoré skladby je v poslednom období možné predniesť len na spoločnom vystúpení účastníkov festivalov, súťaží. Taktiež každý amatérsky zbor pociťuje nedostatok finančných prostriedkov. Dotačné systémy nemôžeme považovať za šťastne nastavené na žiadnej úrovni. Absolútna väčšina projektov je určená iba na organizovanie podujatí. Pritom spevokoly majú režijné náklady. Nákup notových materiálov, náklady na kopírovanie, cestovné pre dochádzajúcich členov, účastnícky poplatok na súťažiach, cestovné pre hostujúce súbory - to sú výdavky, ktoré sa dajú uhradiť len v prípade, že existuje šlachetný mecenáš. Miešaný zbor Franza Schuberta dnes z času na čas podporuje Spolok umeleckého dedičstva Jenőa Széjjártó. Predtým, počas asi dvoch desaťročí nám naše finančné problémy pomáhal zmierňovať železovský obchod Delfin. Keď mal spevokol 30 rokov, z dôvodu nedostatku financií sme nedokázali zorganizovať jubilejný koncert. Tento rok našu snahu podporila samospráva nášho mesta a Nitriansky samosprávny kraj.

Máme jednu osobitosť: v našom repertoári máme okrem vážnych cirkevných a svetských skladieb aj zborové spracovania mnohých evergreenov. Spievame ich v rámci osobitného programu, ale občas ich prezentujeme aj na spoločných večeriach po rôznych zborových podujatiach. Viacerí ma povzbudzujú k tomu, aby som svoje vlastné zborové spracovania zostavil do novej zbierky a k nej aby sme vydali aj CD. Bola by to vskutku osobitá iniciatíva.

Čo boli milníky uplynulých 35 rokov, ktoré poskytli spevokolu akési odrazové mostíky?

- V začiatkoch sme mali najväčšiu radosť z toho, že nás bolo veľa. V máji 1982 som prvé diela nášho repertoáru učil 52 spevákov. Boli sme si vedomí toho, že tento stav sa raz začne zmenšovať, veď aj tempo učenia sa jednotlivých spevákov bolo veľmi rozdielne. Niektorí mali výhrady k podla nich vysokému tempu, ktoré sme nastolili, iní naopak, boli netrepežliví. Ťažko sa hľadala stredná cesta. Táto situácia asi viedla k založeniu komorného zboru. Druhým milníkom bola zmena spoločenského zriadenia. Dovtedy sme mohli spievať len svetské diela, mnohými skvostmi hudobnej literatúry sme sa nesmeli zaoberať. Cirkevné diela si vyžadovali aj inú techniku prednesu. Vďaka tomu sa znenie spevokolu zlepšovalo a kryštalizovalo takmer z vystúpenia na vystúpenie. Tretím milníkom, ktorý sa časovo nedá presne určiť, bolo začleňovanie bývalých členov detského zboru do miešaného zboru. Nielen preto, že diela si osvojovali mimoriadne rýchlo, ale aj z dôvodu, že celkové znenie spevokolu sa v týchto obdobiach stávalo zvučnejším. Štvrtým odrazovým mostíkom bol rok 2011, keď vďaka pomoci riaditeľa Lászlóa Huszára vydal

vystúpeniach zboru. Začneme teda štatistikou: kolko mal zbor členov a vystúpení počas týchto 35 rokov?

- Spevokol mal počas svojej histórie takmer 230 členov. Za členov považujem tých, ktorí sa zúčastnili aspoň jedného vystúpenia. Maximálny počet členov bol 52, minimálny 16. Teraz nás je 27, ale málokedy sa nám podarí zorganizovať také vystúpenie tak, aby nás na pódiu bolo viac ako 20. Máme mnoho takých členov, ktorí z pochopiteľných dôvodov pozastavili svoje členstvo (materská dovolenka, univerzitné štúdiá, pracovné povinnosti...), ale po čase sa radi vrátia. Počítame aj s novými členmi, avšak tu musím poznamenať, že v prípade 35-ročného, technicky zohratého kolektívu s náročným repertoárom to nejde vždy bez ťažkostí. Najľahšie sa nový človek dokáže začleniť v tom prípade, že už má nejaké skúsenosti zo spevokolu, alebo dobre číta noty. Ak tieto predpoklady niekto nemá, po niekoľkých mesiacoch môže zneistiť: začne pociťovať, že nikdy nebude vedieť spĺňať očakávania. Pritom my už vieme: aby sa niekto stal spevákom v zbore, môže občas trvať aj jeden či poldruha roka. Najťažšia pre nových členov je situácia, keď musia spievať dielo, ktoré ostatní už veľmi

skladateľ a pripomenie predvedením jeho omše

Osvetový inštitút Csemadoku moju zbierku zborových diel s názvom *Este van, este van*. Na činnosť spevokolu to malo motivačný dopad, keďže aj jeho členovia sa dozvedeli o tom, že mnohé zbory zaradili moje diela do svojho repertoáru.

Pri miešanom zbore pôsobil dlhé obdobie aj komorný zbor. Aký je jeho osud, existuje ešte?

- Komorný zbor *Voces Selyzienses* pôsobil od roku 1983 do roku 2003, čiže zhruba v období, keď počet členov miešaného zboru značne prevyšoval 30. Ako sa počet členov miešaného zboru znižoval a jeho znenie sa zjemňovalo, postupne preberal náročnejší repertoár komorného zboru. V roku 2003 už miešanému zboru nerobilo problém predniesť tieto diela, preto sme dospeli k záveru, že v budúcnosti by bolo

zbytočné mať paralelne dva zbory.

Ako by si rád videl nasledujúcich 5-10 rokov Miešaného zboru Franza Schuberta?

- Na také obdobia sme nezvykli plánovať. V roku 2018 si pripomenieme fakt, že presne pred 200 rokmi prišiel Franz Schubert prvýkrát do Želiezoviec. Chceli by sme sa naučiť jednu kompletnú Schubertovu omšu a predniesť ju vo forme koncertu. V rámci liturgie by to nebolo príliš šťastné predniesť, pretože omša v dnešnej podobe sa odlišuje od tej pred 200 rokmi. Schubert napísal veľa diel a capella, v mnohých prípadoch boli na spevácke zbory adaptované jeho diela písané pre kvarteta a klavír. Napriek tomu chceme svoj repertoár obohatiť o niekoľko nových Schubertových diel.

V roku 2019 budeme spomínať na Jenőa Szijjártóa pri príležitosti 100. výročia jeho

narodenia a veľmi by sme chceli zorganizovať v Želiezovciach festival s jeho menom za účasti viacerých speváckych zborov. Už teraz začíname s organizačnými prácami, veď budúci účastníci festivalu musia v roku 2018 začať s osvojením si niektorého Szijjártóovho diela.

Moja bývalá žiačka Diana Horváthová prevzala pred niekoľkými rokmi vedenie detského zboru, pôsobiaceho pri základnej škole. Popritom spieva aj v miešanom zbore, keď treba, tak aj sólo. Keďže je zároveň úspešnou pedagogičkou Základnej umeleckej školy Franza Schuberta, bolo by pre nás veľkým krokom vpred, keby sa podujala na formovanie a zvyšovanie celkovej úrovne zborového prejavu.

Chceš niečo dodať?

- Nie je na tom nič mimoriadne, keď si spevokol pri takejto veľkej príležitosti viac všimajú než počas všedných dní, plných práce a učenia. Mne len občas vadí, že pri týchto príležitostiach (ako aj v prípade iných spevokolov) stále oslovujú iba dirigenta. Inak povedané: dirigent zožne slávu. Pričom úspech zborovej hudby záleží najmä na spevákoch. Bez dirigenta je možné spievať, ale bez spevákov nie je komu dirigovať. V dobrom zbore dirigent nie je „šéfom“, nestojí nad spevákmi, ale (v prenesenom význame) zarovno s nimi.

Ďakujem za rozhovor.

Ladislav Levický

Farma Kissová má druhý najkrajší chotár na Slovensku

Farma Kissová ako najväčší pestovateľ zeleniny na Slovensku si svojím prístupom k farmárskej práci vyslúžila ďalšie uznanie. V súťaži o Najkrajší chotár roka 2017 sa medzi veľkými farmami, hospodármi na vyše 500 hektároch pôdy, stala druhým najlepším hospodárstvom v republike. Od ministerky pôdohospodárstva SR Gabriely Matečnej si víťazi prevzali svoje ocenenia 19. októbra v Trnave. Ludovíta Kissa zároveň ministerka pôdohospodárstva vyznamenala zlatou medailou za dlhoročnú prácu v poľnohospodárstve pri príležitosti životného jubilea.

Do 17. ročníka súťaže, vyhlásenej Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR v spolupráci s Klubom poľnohospodárskych novinárov Slovenska a Slovenskou poľnohospodárskou a potravinárskou komorou prihlásilo 13 subjektov, 7 v kategórii veľkých a 6 v kategórii menších fariem do 500 ha. „Komisia hodnotí, ako sa poľnohospodári starajú o krajinu, ako narábajú s pôdou, ktorú užívajú a ako si udržiavajú životné prostredie, v ktorom hospodária. Veď podľa toho, ako vyzerajú polia, sa zväčša hodnotí vzťah poľnohospodárov k podnikaniu na pôde. Ako zase vyzerajú maštale a hospodárske dvory, či majú zvieratá pohodu a polia dostali to, čo žiadali, možno poznať, či ide o dobrého gazdu. Veľkú pozornosť venujú členovia komisie výrobným, prevádzkovým a skladovacím priestorom. Ich čistote, usporiadaniu, ale napríklad aj takej drobnosti, akou sú udržiavané trávnaté plochy v areáloch,” uvádza na svojej stránke spoluorganizátor súťaže SPPK.

Nebol to prvý úspech želiezovskej farmy, ktorá pod vedením svojho konateľa Ludovíta Kissa bodovala aj v predchádzajúcich ročníkoch. História Farmy Kissová siaha do začiatku 90-tych rokov minulého storočia, keď Ludovít Kiss začal hospodáriť na 5 hektároch pôdy. Spočiatky pestoval najmä paradajky, neskôr pribudla koreňová zelenina, paprika a ďalšie plodiny ako zemiaky, jahody, uhorky, melóny či kukurica, pšenica alebo repka. Dnes firma hospodári na vyše 750 hektároch. „Z bývalého mäsiara sa stal farmár. A nielen pestovateľ plodín. Portfólio jeho hospodárenia dopĺňa 700 kačíc, 300 oviec a štyri koníky. Na nevyužitom bývalom

družstevnom hospodárskom dvore, kde našli svoj domov hospodárske zvieratá, vysadil za dva roky 700 ovocných stromčekov – čerešne a marhule. Pribudla aj vinica s 3500 štepami pri zrekonštruovanom rodinnom dome. O poliach a starostlivosti o ne hovorí so zápalom a oči mu pritom svietia radostou. Veď prečo by aj nie. Napovedajú, že gazduje nielen s rozumom, ale i so srdcom,” informuje o želiezovskom farmárovi

publikácia vydaná k tohtoročnej súťaži o najkrajší chotár. Majiteľom, predstaviteľom i pracovníkom Farmy Kissová aj v mene čitateľov blahoželáme k úspechu. (iK)

ŠKD vyplína voľný čas detí

O tom, že naše deti sa v Školskom klube detí pri ZŠ v Želiezovciach nenudia, svedčí množstvo aktivít a úsilia vychovávateľiek, ktoré sa snažia zaujímavou organizovať ich voľný čas.

Pri rôznych netradičných disciplínach na detskom ihrisku i v telocvični súťaží medzi sebou päť oddelení školského klubu o najlepšieho športovca. To, že sme aj šikovní výtvarníci, dokazuje úspech vo výtvarnej súťaži Vesmír očami detí, kde sme vyhrali 2. a 3. miesto.

Aj keď mráz štípal, deti mali veľkú radosť zo zdobenia adventného venca na Námestí sv. Jakuba. Počas zdobenia zneli vianočné koledy a zimné pesničky.

V duchu myšlienky „namiesto tabletov divadielko“ sme sa zúčastnili bábkového predstavenia, na ktorom nám kráľovské deti poradili, ako užitočne využiť voľný čas a nenudiť sa. Deti si pochvalovali aj Mikulášske šantenie v telocvični, kde mali pripravené rôzne aktivity a hry. Za usilovnosť boli odmenené sladkým prekvapením a nechýbali ani mikulášske baličky.

Vyvrcholením detských aktivít bola Vianočná besiedka, kde deti ukázali svoje recitačné, tanečné a spevácke schopnosti. Rozlúčili sme sa so starým rokom so želaním, aby ten nový bol aspoň taký úspešný ako tento.

ZŠ Želiezovce

Netradičné športové disciplíny v ZŠ

Jeseň pomaly končí a blíži sa zima. S jeseňou sme sa rozlúčili aj my v ŠKD. V jej duchu sme viedli naše športové aktivity s netradičnými disciplínami. Pod vedením vychovávateľky Martiny Laczkovej deti z jednotlivých oddelení absolvovali cestu s Červenou čiapočkou, ktorá išla pozrieť starú mamu. Cesta cez les bola dlhá a náročná. Počas nej deti prekonávali rôzne prekážky. Museli prejsť potokom po šmykľavých kameňoch, zbierať jabĺčka do košíka pre starú mamu, kotúľať nažratého vlka s veľkým bruchom a skúsili strieľať ako poľovník.

V telocvični panovala veselá nálada, a tak ako v rozprávke, aj športové popoludnie malo šťastný koniec. Na záver si deti spoločne zatancovali, maľovali tekvice a pochutili si na jablkách a orieškoch. Interaktívne sa zapojili do rozprávkového príbehu, vyskúšali si svoju obratnosť a šikovnosť, pripomenuli si Halloween a osviežili sa jeseňným ovocím.

ZŠ Želiezovce

Podpora cestovného ruchu s inštitucionálnym zázemím

Oblastná organizácia cestovného ruchu Tekov, založená v minulom roku s cieľom podpory cestovného ruchu regiónu Levice, zasadala na svojom valnom zhromaždení 7. decembra v sobášnej sieni Mestského úradu v Želiezovciach pod vedením predsedu predstavenstva Jána Krtíka. Delegáti organizácií združených v OOCR Tekov prerokovali správu o činnosti subjektu v druhom polroku 2017, zvolili si svojho predsedu, schválili rozpočet a plán aktivít na tento rok. Mesto Želiezovce zastupoval primátor Ondrej Juhász.

Dôležitými momentmi činnosti organizácie v uplynulom období bolo otvorenie kancelárie v Leviciach aj tvorba identifikačných prvkov OOCR - loga, webstránky, ako aj informačnej brožúry o regióne. V septembri zorganizovalo združenie svoje prvé podujatia v Leviciach, Želiezovciach a Pukanci. V našom meste sa záujemcovia mohli oboznámiť s históriou mesta z tematického pohľadu odkazu Franza Schuberta a navštíviť dovtedy verejnosti neprístupné priestory.

Valné zhromaždenie zvolilo Denisa Marosyho za výkonného riaditeľa organizácie na riadne 4-ročné obdobie a schválili smernicu o členskom príspevku. Z nej vyplýva, že členské obce, medzi nimi aj mesto Želiezovce, budú platiť príspevok vo výške 0,3 eura na obyvateľa, čiže v tomto roku to bude činiť necelých 2100 eur. Ubytovacie a reštauračné zariadenia platia členský príspevok na základe počtu hosťovských lôžok, resp. stoličiek vo svojich prevádzkach. Schválený bol plán aktivít na tento rok aj rozpočet organizácie, predpokladajúci vyrovnané hospodárenie s príjmami a výdavkami vo výške 21159,50 eur.

(ik)

Prípad Franza Schuberta s Miklósom Horváthom

Tento rok môžeme považovať za rok Franza Schuberta, keďže si pripomínáme 190. výročie smrti svetoznámeho hudobného skladateľa. V želiezovských podmienkach je na spomienku na neho o dôvod viac. 200 rokov totiž uplynulo odvtedy, čo Schubert prvýkrát navštívil naše mesto. Keďže bol rímsko-katolíckeho vierovyznania, určite

navštevoval aj Kostol sv. Jakuba. Zmienil sa o tom v jednom zo svojich listov, písaných svojim priateľom. Riaditeľ želiezovského múzea Pavel Polka sa s nami nedávno podelil o zaujímavú historku, súvisiacu s týmto listom a so vŕhmi aj k prítomnosti.

„Vieme, že Franz Schubert bol katolík, jeden z jeho listov dokazuje, že želiezovský kostol navštívil aspoň raz, ale s veľkou pravdepodobnosťou bol pravidelným účastníkom miestnych omší. V tomto liste s istým pobúrením píše o tom, že želiezovský farár v jednej zo svojich búrlivejších prednesených nedeľných kázni chcel miestnych veriacich priviesť k morálnejšiemu životu aj tým, že v ruke držal ľudskú lebku. Tento spôsob sa viedenskému umelcovi mohol zdať urážajúcí. Aj keď tón kázne duchovného mohol byť úplne oprávnený, Schubert ho považoval za prehnatý a zmienil sa o ňom vo svojom liste.“

Ako sa však táto historka viaže k súčasnosti? Tak, že farár, držiaci počas svojej kázne ľudskú lebku, odpočíva na želiezovskom cintoríne. Na podnet súčasného rímsko-

-katolíckeho dekana Stanislava Illéša dala skupinka miestnych veriacich žien jeho hrob nedávno do poriadku a odvtedy pravidelne spomína na tu odpočívajúceho duchovného položením kvetov. „Farár sa volal Miklós Horváth, pôsobil tu od roku 1818 do roku 1837. To korešponduje s prítomnosťou Schuberta v Želiezovciach a dokonca nie je vylúčené, že skladateľ počas svojich pobytov chodil k nemu aj na spoveď. Farárov hrob sa nachádza v severnej časti rímsko-katolíckeho kostola v blízkosti niekdajšej Kaplnky sv. Anny. Ak sa od hrobky Esterházyovcov vydáme medzi hrobmi po širokom chodníku, hrob Miklósa Horvátha nájdeme niekoľko radov pred koncom na pravej strane. Do červena sfarbený mramorový náhrobný kameň je síce mierne naklonený, ale inak je našťastie v poriadku,“ dokončuje svoju historku Pavel Polka. Ako dodal, chlieb z toho síce lacnejší nebude, predsa však v záujme posilňovania miestneho povedomia, prípadne na krátke premýšľanie alebo čisto iba zo zvedavosti sa oplatí v miestnom cintoríne navštíviť hrob niekdajšieho želiezovského farára, možného znalca spovedných tajomstiev hudobného veľkána.

(ik)

K štedrejším Vianociam

V priestoroch levickej synagógy sa v dňoch 3. a 10. decembra uskutočnil už 11. ročník známej benefičnej aukcie Art for Help, pri zrode ktorej stál mestskou cenou ocenený občan nášho mesta Jozef Kanyuk. Autor mnohých obrazov, otec tejto humánnej myšlienky, sám už venoval 108 svojich výtvarných diel.

Aukciu aj v tomto roku zastrelil Ján Krtík, zástupca primátor mesta Levice a poslanec Nitrianskeho samosprávneho kraja (NSK). Jej koordinátormi boli Margaréta Nováková, pracovníčka Tekovského múzea, rodáčka zo Želiezoviec a Csaba Tolnai, poslanec NSK a MsZ v Leviciach. Medzi organizátormi benefičnej aukcie bolo i mesto Želiezovce, ktoré aj finančne prispelo na podujatie, medzi mediálnymi partnermi bol aj Želiezovský spravodajca.

Slávnostný, až veľkolepý, dôstojný ráz mala aj samotná predaukčná výstava, na ktorej sa zúčastnili popredné osobnosti, autori

umeleckých obrazov, ako aj mnohí občania nášho mesta.

V tomto roku darovalo svoje obrazy 45 výtvarníkov, z toho šesť zo Želiezoviec a blízkeho okolia. Už opakovane popri Jozefovi Kanyukovi prispeli: Zsuzsanna Baka, Katarína Bordánová, Marianna Faragová, Sylvia Juhászová, Katarína Kováčová a po prvý raz Diana Čudaiová. Svoju umeleckú fotografiu priniesol z Budapešti aj Vilmos Hanti, prezident Združenia maďarských odbojárův a antifasistov a medzinárodnej európskej

antifasistickej organizácie FIRR.

Príjem z aukcie 5206 eur prekročil vlaňajšiu päťtisícovú hranicu. Finančná čiastka bude venovaná vytipovaným sociálne odkázaným rodinám s deťmi, ako aj seniorom

denne prežívajúcim chudobu.

Vďaka dobrej myšlienke a dobrým ľuďom, ktorí medzi nami pôsobia, boli v týchto rodinách Vianoce štedrejšie, a tým aj radostnejšie.

Jozef Výboch

Klisko nielen ako športovisko...

Na námestí vždy bývali lavičky, ale keď bolo postavené detské ihrisko, námestie sa stalo vyhľadávaným miestom pre rodiny s deťmi. A keď pred vianočnými sviatkami bolo otvorené klisko, námestie doslova ožilo. A to aj napriek tomu, že jeho časť je ešte stále v rekonštrukcii.

Inštalovanie kliska s rozlohou 200 m² sa stretlo s uznaním mladších i starších Želiezovčanov. Aj keď počas zimných prázdnin si ho užili najmä deti, bolo vidno korčuľovať sa aj niekoľko dospelých. Na klisko chodili aj žiaci základných škôl počas vyučovania, v rámci hodín telesnej výchovy.

„Je super, že je tu niečo také, ale je škoda, že to potrvá len mesiac. V Želiezovciach chýba miesto, kde by sa dalo korčuľovať,“ povedala nám 14-ročná Iveta. Klisko uvítali aj tí, ktorí chodievali so svojimi rodinami na klisko v Leviciach. „Je to od mesta pekné, že zabezpečilo takéto niečo pre mladých. Aj mne sa zide prechádzka, som tu s vnúčatami už druhý večer,“ povedala nám 58-ročná Mária medzi sviatkami.

Napriek tomu, že klisko sme tu mali len od 8. decembra do 8. januára, námestie sa už dlhší čas stáva centrom mesta aj z hľadiska stretávania obyvateľov rôznych vekových kategórií. Jeho dobudo-

vanie a zväčšenie oddychovej zóny aj o priestor v jeho strede, kde bude vybudovaná fontána, môže tento trend posilniť. Je to otázka len niekoľkých mesiacov. Už teraz však možno povedať, že Námestie sv. Jakuba sa stáva skutočným centrom mesta, nielen formálnym.

(šh)

Predvianočná atmosféra v ZŠ

Noc v škole bez mobilov sa stala v našej škole tradíciou. Aj tento rok 8. decembra žiaci prežili so svojimi spolužiakmi noc plnú zábavy a rôznych prekvapení. Koncert Roba Šimka a jeho skupiny Massriot

roztancoval celú školu. Príchodu Mikuláša sa potešili najmä najmenší. Tradíciu vymetania kútov nám priblížila scénka Na Luciu a vystúpenie koledníkov navodilo vianočnú atmosféru. Aj napriek upršanému počasiu mali žiaci najväčší zážitok z ohňostroja. Záverečná nočná diskotéka rozprúdila dobrú náladu a unavila aj tých najvytrvalejších. Po krátkom odpočinku v triedach a teplých raňajkách žiaci opúšťali školu s tým, že si to o rok opäť zopakujú.

Rodičovské združenie pri ZŠ vyhlásilo súťaž o najkrajšie medovníčky. Žiaci všetkých ročníkov sa predstavili ako zruční cukrári. Pomocou vopred pripravenej zdobiacej peny zdobili medovníčky rôznych tvarov a vytvárali nádherné umelecké diela. Tie najvydarenejšie boli vystavené vo vestibule školy a reprezentovali triedu v súťaži. Vôňa medovníčok a nádherná výzdoba ozvláštnili predvianočné chvíle v základnej škole. **ZŠ Želiezovce**

Odišla obetavá žena, učiteľka

Začiatkom decembra 2017 sa najbližší príbuzní, priatelia a známi naposledy rozlúčili so zosnulou Mgr. Helenou Herzovou, ktorá opustila naše rady po viacročnej ťažkej chorobe. Odišla skromne, v tichosti, nebadane vo veku 72 rokov, tak ako skromne žila.

Narodila sa 1. 12. 1945 v Novej Dedine. Vyšla z učiteľskej rodiny, takže vzťah ku knihe, účta a túžba po vzdelávaní, postoje k životu, k základným ľudským hodnotám a k ľuďom vôbec, ju sprevádzali od útleho detstva. Aj ona sa rozhodla ísť v šľapajach svojho otca, keď si vybrala krásne ale náročné učiteľské povolanie. Pripravovala sa naň na Pedagogickej fakulte v Nitre, ktorú absolvovala v roku 1966 s výborným prospechom, aprobáciu prírodopis - zemepis. Ukončila aj požadované postgraduálne štúdium a navyše na Pedagogickej fakulte v Trnave výchovné poradenstvo. Odborné vedomosti, ktoré si rozširovala celoživotným vzdelávaním, tvorivo uplatňovala počas svojej 36-ročnej pedagogickej práce v ZŠ Želiezovce. Práve na tomto jedinom svojom pôsobisku obetavo pripravovala do života a na ďalšie štúdiá stovky žiakov.

Svojim žiakom venovala aj voľný čas. Pripravovala ich na predmetové olympiády a športové súťaže najmä v stolnom tenise. Odmenou pre ňu boli ich úspechy v okresných a krajských kolách týchto súťaží. Mnohí si na ňu s vďačnosťou spomínajú aj ako na triednu učiteľku či výchovnú poradkyňu. Žiakom vždy rada a ochotne pomohla, poradila, usmernila, povzbudila. Veď predovšetkým pre nich žila, pre nich sa obetovala a pracovala. Česť jej pamiatke!

PaedDr. Jozef Výboch, bývalý kolega

Keď vtáčka lapajú, pekne mu spievajú 2.

Úlohou mesta je zabezpečovať pre svojich obyvateľov priaznivé životné podmienky. Otázkou je výklad slova "priaznivé". Pre mesto to znamená udržať rovnováhu medzi technickou a prírodnou zložkou v meste. Lenže všetko má líce aj rub. So stále rozsiahlejšou výstavbou rodinných domov so zámkovými dlažbami, prípadne inými okrasnými spevnenými plochami v ich okolí mizne prírodná časť. Dostávame sa do problému, ktorý bežne v praxi nazývame stret záujmov - stromy a zeľeň verzus výstavba. Keďže v meste neustále pribúdajú spevnené plochy, v zemi a vo vzduchu pribúdajú podzemné a vzdušné siete, priestor, kde sa zeľeň nestretne s iným funkčným využitím priestoru, je čoraz menší, takmer žiadny.

Ľudia dávajú prednosť vybetónovaným plochám, nie trávniku a stromom. To však spôsobuje ďalšie problémy. Zo spevnených plôch sa voda musí niekam odvieť, kde bude môcť vsiaknuť do zeme. Voda sa však hromadí a nestíha zo spevnených plôch odtekať. Potom ľudia hromčia, že všade sú kaluže vody aj dlho po búrke. Pri zrážkach na uliciach s veľkými stromami (napr. lípa, pagaštan a pod.) tento problém nastáva len ojedinele, pretože 40 % zrážok je zachytených v korunách stromov, odkiaľ sa po búrke môže vypariť späť do ovzdušia. Na ulici bez stromov spadne všetkých 100 % zrážok dolu na zem, odkiaľ sa nestihne odpariť alebo odtiecť. O teplotných výkyvoch a tepelných ostrovčekoch v lete, produkcii kyslíka, filtrovaní vzduchu, ktorý dýchame, ani nehovorím, lebo už sa mi to zdá kliše. Presne ako separovanie odpadu: hovorí sa o tom všade, ale i tak sme stále na chvoste, nebudeme a nebudeme separovať, ale radšej skládkovať. Sme príliš uponáhľaní, nemáme čas na nejaké zametanie listia alebo separovanie odpadu. Potrebujeme veľa peňazí, aby sme si mohli kupovať lieky na vysoký krvný tlak, srdce, cukrovku, alergie, astmy... Verte alebo nie, úroveň znečistenia vzduchu tuhými prachovými (PM) časticami, smog a smogové situácie, ktoré sme na Slovensku mali aj minulý rok, majú nemalý podiel na všetkých vyššie spomenutých ochoreniach. A úroveň čistoty vzduchu vieme riešiť okrem filtrov hlavne vyšším podielom zelene. Je to kliše. Podobne však aj to, že každý boží deň počívam: „Chcem aby ste vyrúbali tie stromy, padá mi z nich listie.“ A čo má padať? Betón?

Gabriela Bielíková

Pohľad do roku 2017

Teória relativity v praxi

Začiatkom júna som si opäť zažil Einsteinovu teóriu relativity v praxi. Po dlhých piatich rokoch sme sa zišli so spolužiakmi a spolužiačkami zo želiezovského Gymnázia, aby sme spoločne oslávili ešte dlhších (a veru večne neuveriteľných) 40 rokov odo dňa, keď sme spoločne opustili bránu budovy Gymnázia a vydali sa na cestu životom. Na jednej strane neuveriteľných 40 rokov, na druhej strane, počas debát krásneho večera sme sa často cítili, akoby to bol práve ten deň, keď sme Gymnázium opúšťali. 40 rokov ako veľmi dlhé obdobie a tých istých 40 rokov ako jeden krátky moment... Relativita času. Krutú silu času nám, žiaľ, život pripomenul veľmi rýchlo po stretnutí, keď nás o pár dní navždy opustil jeden z našich spolužiakov, Pišta Kišďurka, ktorý sa pridral k trojici tých, čo už nemohli byť s nami.

Mnoho sa zmenilo za tých 40 rokov vo svete, mnoho sa zmenilo v našich životoch, mnoho sa zmenilo v Želiezovciach. Viem a úplne chápem, že mnohým, čo žijete v našom meste (stále sa počítam za Želiezovčana), sa zdá, akoby sa nič v meste nedialo. Ubezpečujem Vás však, že to tak nie je. Ja som pravidelným navrátilcom

domov do Želiezoviec, vlastne od roku 1983. Najskôr som sa vracal len z Trnavy, posledných 15 rokov už zo západného pobrežia Dánska, kde dlhodobo pôsobím. Tá cesta z Trnavy mi vtedy trvala často takmer dve hodiny, spojmi hromadnej dopravy tak trvá vlasne aj dnes, ale teraz, keď píšem tieto riadky, sedím na letisku Seremetevo v Moskve, čakajúc na prípoj do Almaty v Kazachstane. Let z Kodane do Moskvy trval tiež len dve hodiny. Ďalšia lekcia z relativity času? Áno, celkom iste áno....

Ale naspäť k zmenám v Želiezovciach. Máme skvelé múzeum, ktoré nám môže každý závidieť (vďaka Palko!), postupne sa začína dariť aj záchrana kaštiela. Mesto nám opekníeva. Vlní, keď som trávil doma viac času, s potešením som konštatoval, že každý večer sme sa na atletickej dráhe školskeho ihriska pri ZŠ a Gymnázium stretávali v celkom solídnom počte ako komunita bežcov. Nebyť toho, že som vedel, že môj voľnejší univerzitný režim, žiaľ, sa čoskoro skončí, už som uvažoval aj o založení bežeckého klubu J. Máme opäť Mestské dni (lutujem, že som nemohol na ne zostať), konajú sa pravidelne Schubertove slávnosti, máme

folklórny súbor ďaleko presahujúci hranice mesta, ba krajiny (vďaka Šani).

Nedá mi však nespomenúť jedno negatívum, ktoré si iste mnohí uvedomujú. Pri jednom pobyte doma som sa v Želiezovskom spravodajcovi dočítal, že prvýkrát klesol počet obyvateľov mesta pod 7000. Počas našej stretnutky z Gymnázia sme sa od našich profesorov do počuli aj o veľmi nízkom počte študentov na Gymnázium, ktorý vedie až k úvahám o jeho zatvorení. Najmä za posledných 15 rokov, odkedy žijem a pôsobím v Dánsku, mám dosť často možnosť porovnávať rôzne krajiny, rôzne postoje, rôzne riešenia. Jedno však majú tie riešenia spoločné: žiadna investícia nemôže naplniť svoj význam, ak nemá obyvateľstvo, ktoré by si ten význam užilo. Akýkoľvek efekt investície má zmysel len vtedy, keď existujú ľudia, ktorí si ten efekt užijú. Hladajme možnosti, ako investovať do mládeže, ako pritiahnuť mladých ľudí do Želiezoviec, ako udržať naše Gymnázium v plnej sile! Každý nápad je vítaný, možno práve bývali absolventi majú dostatok nápadov...

Gabriel Guliš

Inšpirácie od zelených stolov

Súťažný stolný tenis sa v našom meste nehrá už roky, niekoľko Želiezovčanov však pôsobí v blízkej obci so značnou tradíciou v tomto športe. Stolnotenisevský klub Hronovce zastrešuje až dve družstvá, obe pôsobia v B triede majstrovstiev okresu Levice. Celok STK Hronovce A je dokonca vážnym aspirantom na postup, keďže za začiatku roka stojí na druhom mieste 9-člennej tabuľky, pričom na lídra súťaže - Mýtnu Ludany B stráca po 12. kole iba jediný bod. Druhý tím Hronoviec prešiel začiatkom nového roka na 6. priečku. Je zaujímavé, že kým v Želiezovciach, ktoré tiež majú svoju stolnotenisevskú tradíciu, je stol-

ný tenis až na priateľské turnaje a občasné, v poslednom období už iba neorganizované voľnočasové aktivity na okraji záujmu, v susedných Hronovciach, ale aj v rade ďalších menších či väčších obcí okresu dokážu postaviť dve alebo aj viac kompletných tímov. Možno by stálo za pozornosť zamerať sa na rozvoj tohto športového odvetvia v meste práve teraz, v období štruktúrálnej reorganizácie a nástupu ferovejšieho odmeňovania vedenia voľnočasových aktivít. Budovanie niečoho od základov je síce časovo náročným, ale vďačným prístupom, napokon, športovci o tom vedia svoje...

(ik)

1. STK Mýtna Ludany B	11	10	0	1	141:57	31
2. STK Hronovce A	10	10	0	0	113:67	30
3. STK Čajkov B	11	6	1	4	104:94	24
4. STK Kalná n/Hronom B	11	6	1	4	100:98	24
5. TJ Tatran Pukanec A	11	4	2	5	104:94	21
6. STK Hronovce B	11	3	0	8	92:106	17
7. STK Rybník E	10	3	1	6	84:96	17
8. STK Iňa A	10	2	1	7	72:108	15
9. STK T. Lužany B	11	1	0	10	54:144	13

Pripomenuli si hrdinov Dukly

ŠSK Magnum v spolupráci so ZO SZPB usporiadali vlni na jeseň 2. ročník streleckej súťaže venovanej hrdinom Dukly. Ako z histórie vieme, 6. 10. 1944 vojská 38. armády I. ukrajinského frontu maršála ZSSR I. S. Koneva a I. čsl. armádneho zboru pod velením gen. L. Svobodu po urputných bojoch prekročili hranice na Dukelskom priesmyku a začali s priamym oslobodzovaním územia východného Slovenska.

Na strelnici pri Hrone v 3 kategóriach súťažilo 54 strelcov z územia Nitrianskeho kraja. Výsledky:

Muži - malokalibrová pištoľ: 1. Milan Vékony (Želiezovce, 190 bodov), Richard Nosian (Šurany, 188), 3. Viliam Nóthárt (Svodín, 187)
Ženy - malo- a veľkokalibrová pištoľ: 1. Mária Maturkaničová (Želiezovce, 182), 2. Daniela Ondrušová (Šrobárová, 181), 3. Barbora Čudaiová (P. Ruskov, 165)

Muži - veľkokalibrová pištoľ: 1. Ladislav Svanczár (Lontov, 194), 2. Milan Vékony (Želiezovce, 186), 3. František Csala (Šahy, 181).

Víťazom, ktorým odovzdal ceny hlavný rozhodca súťaže Jozef Halter, aj touto cestou blahoželáme.

J. Výboch, predseda ZO SZPB, foto: E. Vanek

Po troch kolách víťazstvo a dve prehry

Želiezovským šachistom sa v tomto ročníku majstrovskej súťaže 4. ligy - B12 nedarí. Aj keď jeden z doterajších troch svojich zápasov vyhrali a v ďalšom podľahli len o jediný bod, po 3. kole sú na poslednej, 6. priečke tabuľky.

V prvom kole koncom októbra podľahli na pôde súpera C družstvu Bátorových Kosih 1:7. Aktuálny líder súťaže si s hosťujúcimi hráčmi poradil okrem dvoch na všetkých šachov-

niciach, dvakrát pol bodu za dve remízy získali Jozef Kakačka a Juraj Buzáš. V druhom kole, ktoré sa hralo v polovici novembra, dokázali Želiezovčania zdolať D družstvo Komárna v pomere 5:3. Body za víťazstvá získali Jozef a Ján Mihalíkovci, Ladislav Garaj, Ján Dorot, pol bodu za remízu dosiahli Juraj Buzáš a Ján Kollár. V treťom kole majstrovskej súťaže privítalo hráčov Slovana Želiezovce družstvo Pribeta B. V zápase s tesným výsledkom 4,5:3,5 pre domácich naplno za hostí bodoval Jozef Mihalík, István Farkas a Ján Dorot, nerozhodný výsledok dosiahol Dušan Forbak.

V poradí 4. kolo sa uskutoční koncom januára, Želiezovčania v ňom privítajú šachistov zo Šiah a v poslednom kole vycestujú začiatkom februára do Komárna, kde ich súperom bude miestne C družstvo.

(ik)

Por.	Družstvo	1	2	3	4	5	6	TB1	TB2	TB3
1	B. Kosihy C	*	6	2			7	6	15,0	0
2	Pribeta B	2	*			6½	4½	6	13,0	0
3	Komarno C	6		*	5½	0		6	11,5	0
4	Komarno D			2½	*	6	3	3	11,5	2
5	Šahy		1½	8	2	*		3	11,5	0
6	Slovan Želiezovce	1	3½		5		*	3	9,5	0

Pohyb obyvateľstva v Nitrianskom kraji v roku 2016

Z údajov, ktoré spracováva a prezentuje Štatistický úrad SR vyplýva, že k 31. 12. 2016 žilo v Nitrianskom kraji 680 779 obyvateľov, o 1 748 menej ako ku koncu roka 2015. Z tohto počtu bolo 349 674 žien. Na 1 000 žien pripadalo 947 mužov.

Ku koncu roka mal Nitriansky kraj 354 obcí, z toho bolo 15 miest. V mestách žilo 308 687 obyvateľov, čo tvorilo 45,3 % všetkých obyvateľov kraja. Pri rozlohe 6 344 km² pripadlo na 1 km² 107 obyvateľov.

V priebehu roka sa narodilo 6 174 detí (o 297 viac ako v roku 2015), z toho bolo 3 157 chlapcov a 3 017 dievčat. Priemerný vek ženy pri narodení prvého živo narodeného dieťaťa bol 27,9 roka, podobne ako v predchádzajúcom roku. Najviac detí na 1 000 obyvateľov sa živo narodilo v okrese Nitra (10,31), najmenej v okrese Komárno (8,24). Počet umelých prerušení tehotenstva (UPT) bol 1 264, t. j. 20,43 UPT na 100 narodených. V štruktúre živonarodených detí podľa rodinného stavu (legitimity) sa zvýšil počet detí narodených v manželstve z 3 228 v roku 2015 na 3 314 v sledovanom roku (53,7 % z celkového počtu živonarodených detí v kraji).

V kraji zomrelo 7 585 ľudí, čo predstavuje 11,13 osôb na 1 000 obyvateľov. Najviac zomrelých na 1 000 obyvateľov bolo v okrese Nové Zámky (12,42) a najmenej v okrese Šaľa (9,74). Tak, ako v predchádzajúcich rokoch, aj v roku 2016 bol v kraji zaznamenaný prirodzený úbytok obyvateľstva (- 1 411 osôb), to znamená, že zomrelo viac ľudí, ako sa narodilo detí.

Do kraja sa prisťahovalo 3 444 ľudí a odsťahovalo sa 3 781 ľudí. Najvyšší prírastok obyvateľstva sťahovaním bol zaznamenaný v okrese Nitra (363) a úbytok v okrese Levice (- 266).

K 31. 12. 2016 žilo v okrese Komárno 102 599 obyvateľov (úbytok 0,4 % oproti predchádzajúcemu roku), Levice 112 320 (úbytok 0,5 %), Nitra 160 793 (prírastok 0,3 %), Nové Zámky 140 913 (úbytok 0,5 %), Šaľa 52 358 (úbytok 0,3 %), Topoľčany 70 999 (úbytok 0,4 %) a Zlaté Moravce 40 797 (úbytok 0,4 %).

Vo všetkých okresných mestách bol zaznamenaný úbytok počtu obyvateľov oproti roku 2015. Najvyšší v Topoľčanoch, o 1,4 % a najnižší v Nitre a Komárne, o 0,4 %.

Ing. Eva Rakovská, ŠÚ SR – pracovisko ŠÚ SR v Nitre

Kolektívne i sólové vystúpenia žiakov so spevom, tancom, hrou na hudobnom nástroji i prednesom básní i hranými scénkami s vianočnou tematikou tvorili pestrý program Vianočnej besiedky. V Dome kultúry ju mala 20. decembra slovenská Základná škola, na druhý deň maďarská ZŠ.

(foto: ZŠ)

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jötték

21. 11. Anna Laura Lakatošová; 14. 12. Zina Lojdová; 20. 12. Bence Nagy; 28. 12. Paulína Zvarová

Sľúbili si vernosť – Hűséget esküdtek

15. 12. Jozef Lakatos (Želiezovce) - Žaneta Lakatošová (Želiezovce); 29. 12. Jozef Birka (Želiezovce) - Elena Nikolajevna Selezeneva (Kirov, Ruská federácia)

Gratulujeme – Gratulálunk

50			
Claudia Kozárová	05. 01.	Viera Olláryová	28. 01.
Norbert Tóth	09. 01.	Helena Míkleová	29. 01.
Štefan Máté	11. 01.		
Árpád Kozma	13. 01.	70	
Robert Récsi	13. 01.	Irena Reménységová	04. 01.
Ondrej Šafár	14. 01.	Alžbeta Jamrišková	15. 01.
Helena Szokolová	15. 01.	Géza Nagy	17. 01.
Mónika Horváth Trnavský	17. 01.	Marta Pólyová	21. 01.
Eugen Šuba	23. 01.	Alžbeta Šimková	26. 01.
Angela Lacková	25. 01.	Eva Takácsová	30. 01.
Zsolt Lakatoš	31. 01.	80	
		Elvira Obertolová	02. 01.
60		Gáspár Hraník	05. 01.
František Paluška	01. 01.	Zuzana Šinková	10. 01.
Miroslav Benko	02. 01.	Helena Vaneková	11. 01.
Katarína Pástorová	02. 01.	Etela Šédová	20. 01.
Ondrej Mészáros	05. 01.	Gizela Molnárová	22. 01.
Otília Farkašová	07. 01.	Jolana Koperdákova	28. 01.
Rudolf Kálazy	11. 01.		
Helena Tóthová	14. 01.	90	
Ildikó Botková	27. 01.	Jolana Csomor-Gyuri	29. 01.

Opustili nás – Elhunytak

5. 12. Helena Herzová (Želiezovce, 72 r.); 7. 12. Anna Gašparová (Želiezovce, 76 r.); 11. 12. Alexander Koša (Želiezovce, 64 r.); 17. 12. Juraj Ailer (Želiezovce, 79 r.); 19. 12. Mária Bereková (Sikenica, 83 r.); 20. 12. Etela Šalgoová (Želiezovce, 77 r.); 25. 12. Ján Majorán (Šarovce, 75 r.); 26. 12. Tibor Rotík (Želiezovce, 71 r.); 28. 12. Katarína Hanzelová (Želiezovce, 72 r.); 29. 12. Štefan Németh (Želiezovce, 54 r.), Jolana Laczková (Jur nad Hronom, 91 r.), Gabriel Belák (Hronovce, 79 r.); 4. 1. Božena Štefancová (Želiezovce, 75 r.)

Želiezovský spravodajca

Mesačník mesta Želiezovce. Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce, IČO: 00 307 696
Číslo registrácie: EV 3292/09, ISSN 1338 9327

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Mgr. Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: MsÚ Želiezovce

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Zseliz város havilapja. Kiadó: Zseliz Város Önkormányzata, nyilvántartási szám: 00 307 696

Lapnyilvántartási szám: EV 3292/09, ISSN 1338-9327

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Mgr. Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselizi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: Zselizi Városi Hivatal

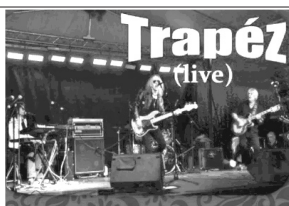
A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Počítadlo stavu mestskej kasy

Položka	31. 12. 2013	31. 12. 2014	31.12. 2015	31. 12. 2016	31. 12. 2017
Zostatky na bankových účtoch	103 707,20 €	38 716,00 €	139 198,49 €	885 326,42 €	966 229,13 €
Závazky voči dodávateľom	141 672,48 €	115 466,64 €	89 239,29 €	93 098,52 €	105 111,78 €
Dlhodobé investičné úvery	1 576 398,68 €	1 371 866,68 €	1 106 270,68 €	1 470 648,80 €	1 276 704,80 €
Zadlženosť na obyvateľa	220,50 €	193,54 €	157,61 €	210,66 €	-

Poslanec NR SR Martin Fecko člen výboru pre pôdohospodárstvo a životné prostredie upozorňuje všetkých občanov, ktorí užívajú poľnohospodársku pôdu nie vlastnú, ale cudziu a mali to vyčlenené cez pozemkový úrad resp. pozemkový odbor okresného úradu s príslušným rozhodnutím a chcú túto pôdu aj naďalej užívať, aby v lehote do 28.2.2018 podali žiadosť na pozemkový a lesný odbor príslušného okresného úradu o vydanie nového rozhodnutia na tento pozemok. Pracovníci odboru upresnia aké doklady je potrebné doložiť podľa zákona č. 504/2003 Z. z.. Nepodaním žiadosti do daného termínu užívanie náhradného pozemku zaniká.

Bowling Želiezovce
vás srdečne pozýva:
TRAPÉZ (koncert)
V sobotu 20. januára 2018 o 21:00 hod.

A zselízi Bowling
szeretettel meghívja önöket a
TRAPÉZ együttes koncertjére
2018. január 20-án, szombaton este 21:00 órai kezdettel.

Harmonogram vývozu triedeného odpadu na rok 2018

Zo Svodova a z Míkuly v dňoch:

22. januára, 20. februára, 20. marca, 23. apríla, 21. mája, 19. júna, 17. júla, 21. augusta, 18. septembra, 16. októbra, 20. novembra a 18. decembra.

Z ulíc Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vrbová, Školská, Štúrova, Jesenského, SNP /časť Želiezovce/, Jaromčná a Cintorínska:

23. januára, 21. februára, 21. marca, 24. apríla, 22. mája, 20. júna, 18. júla, 22. augusta, 19. septembra, 17. októbra, 21. novembra a 19. decembra.

Z ulíc kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Trzná, Petőfiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Rozmarínová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka:

24. januára, 22. februára, 22. marca, 25. apríla, 23. mája, 21. júna, 19. júla, 23. augusta, 20. septembra, 18. októbra, 22. novembra a 20. decembra.

Z obchodov:

25. januára, 23. februára, 23. marca, 26. apríla, 24. mája, 22. júna, 20. júla, 24. augusta, 21. septembra, 19. októbra, 23. novembra a 21. decembra.

Mestský úrad Želiezovce

Očná optika Optosan

Vás informuje, že od 1. 1. 2018 budú v priestoroch našej optiky každý štvrtok od 9:00 do 14:00 hodiny znovu prebiehať očné vyšetrenia. Informovať, príp. objednať sa môžete na adrese **SNP 40, Želiezovce** alebo na tel. č. **036/771 20 09**. Tešíme sa na Vašu návštevu.

Az Optosan optika

értesíti Önöket, hogy 2018. januárjától látásvizsgálatot végez csütörtökönként 9:00-tól 14:00 óráig. Érdeklődni és időpontot kérni személyesen az **Sznf u. 40** alatti címen, ill. a **036/771 20 09**-es telefonszámon lehet.

(17-67)

Knižné novinky Mestskej knižnice (☎ 7711000):

Dán, Dominik: Cigaretka na dva ťahy (Slovart 2017)

Na jar 1995 sa chlapcom z oddelenia vrážd dostal na stôl prípad vodiča dodávky – chlapca zastrelili a upálili v aute. Hrozí smrť, desivé zohavenie mŕtvol, ťažký kriminálny zločin.

Tribe, Chris: Vše o práci se dřevem (Slovart CZ 2017)

Chcete pracovať se dřevem a nevíte, kde začít? Dozvíte se vše o zařizování dílny, pilování základních truhlářských technik a výrobu i povrchové úpravě speciálně vybraných projektů...

Macauley, David: Úplne nová mamutia kniha techniky (Slovart 2017)

Ako funguje všetko od veterných mlynov až po WiFi. V tejto výnimočnej knihe sa zoznámite so základnými princípmi, na ktorých fungujú rôzne vynálezy.

kniznicazeliezovce@gmail.com
kniznicazeliezovce.wordpress.com

A Városi Könyvtár könyvajánlata (☎ 7711000):

Adler-Olsen, Jussi: Szelfik (Animus, 2017)

Carl Morck és kis csapata egy régi gyilkossági ügyben nyomoz, de váratlanul kiderül, hogy esetük összefüggésben lehet egy nemrégiben elkövetett emberöléssel.

Riley, Alexa: Mindent bele (Nép, 2017)

Mallory Sullivan osztályelsőként érettségizett, majd megkapta az USA leginkább sóvárgott ösztöndíját. Kemény munka és eltökéltség juttatta el addig a pillanatig, hogy azt az életet élje, amelyről szülők nélkül csak álmodozni tudott.

Poh, Jennie: Soma süni nagy kalandja (Studium Plusz, 2017)

Itt az ideje, hogy Soma süni megtegye első önálló lépéseit, és felfedezze az őt körülvevő világot. De vajon készen áll-e a nagy kalandra?

Knihy z projektu „Poklady ukryté v knihách“. Nákup kníh z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

u. fond
na podporu
umenia

* Sport *

Zöldasztalos ihletettségek

Városunkban már hosszú évek óta nem játszanak versenyszerűen asztaliteniszt, néhány zselízi azonban a jelentős pingponghagyománnyal rendelkező szomszéd község csapataiban szerepel. A Lekéri Asztaliteniszkлуб (STK) zászlaja alatt két csapat is szerepel a Lévai járás B csoportjában. A lekéri STK A nagy eséllyel pályázik a feljutásra, hiszen az új év elején a 12. fordulót követően a 9-tagú bajnoki táblázat második helyén állt egy pontos hátránnyal a listavezető Vámosladány B csapata mögött. A lekéri második csapat a táblázat 6. helyén állt.

Érdekes, hogy míg a hasonló asztalitenisz-hagyományokkal

rendelkező Zselízen baráti tornák és az utóbbi időben már csak szervezeten szabaddíós tevékenységen kívül a pingpong az érdeklődési körön kívül esik, a szomszédos Lekéren és egy sor további kisebb vagy nagyobb közeli községben két vagy akár több csapatot is képesek felállítani. Talán érdemes lenne éppen most, a szabaddíós tevékenységek strukturális váltása és művelőinek korrektebb jutalmazásának időszakában nagyobb figyelmet fordítani e sportág fejlesztésére. Az alapoktól való építkezés idő- és munkaigényes, de az esetek többségében hálás tevékenység, erről a sportolók tudnának mesélni... (ik)

1. STK Mýtné Ludany B	11	10	0	1	141:57	31
2. STK Hronovce A	10	10	0	0	113:67	30
3. STK Čajkov B	11	6	1	4	104:94	24
4. STK Kalná n/Hronom B	11	6	1	4	100:98	24
5. TJ Tatran Pukanec A	11	4	2	5	104:94	21
6. STK Hronovce B	11	3	0	8	92:106	17
7. STK Rybník E	10	3	1	6	84:96	17
8. STK Iňa A	10	2	1	7	72:108	15
9. STK T. Lužany B	11	1	0	10	54:144	13

A duklai hősökre emlékeztek

A Magnum Sportlövőklub és a Szlovák Antifasiszta Harcosok Szövetségének helyi szervezete (ZO SZPB) ősszel megszervezte a Duklai hadművelet emlékversenyének 2. évadját. Ahogy a történelemből tudjuk, 1944. X. 6-án a szovjet Konyev marsall I. ukrán hadtestének 38. hadserege és az I. csehszlovák hadsereg Ludvík Svoboda tábornok vezetésével átlépték a határt a Duklai-hágónál, és megkezdték Kelet-Szlovákia felszabadítását.

A Garam melletti lőtérén 3 kategóriában Nyitra megye különböző pontjairól érkezett 54 lövész versenyzett. Eredmények:

Férfiak – kiskaliberű pisztoly: 1. Milan Vékony (Zselíz, 190 pont), Richard Nosian (Nagysurány, 188), 3. Nóthárt Vilmos (Szőgyén, 187)

Nők – kis- és nagykaliberű pisztoly: 1. Mária Maturkaničová (Zselíz, 182), 2. Daniela Ondrušová (Šrobárová, 181), 3. Čudai Barbara (Oroszka, 165)

Férfiak – nagykaliberű pisztoly: 1. Svanczár László (Lontó, 194), 2. Milan Vékony (Zselíz, 186), 3. Csala Ferenc (Ipolyság, 181).

A győzteseknek, akiknek a díjakat Haller József, a verseny főbírája adta át, ezúton is gratulálunk.

Jozef Výboch, a ZO SZPB elnöke, fotó: Vanek Lajos

Három forduló után egy győzelem, két vereség

A zselízi sakkozók teljesítménye a 4. liga – B12-es csoportjában nem alakul a várakozásoknak megfelelően. Bár az eddigi három mérkőzésük közül az egyiket megnyerték, és a következőben csupán egyetlen pont különbséggel kaptak ki, a 3. forduló után a táblázat utolsó, 6. helyén tanyáznak.

Az első fordulót október végén tartották, amelyben sakkozóink Bátorkeszi C csapatához látogattak el, és 1:7 arányban

maradtak alul a vendéglátókkal szemben. Az aktuális listavezető kettő kivételével az összes táblán győzelmet aratott, döntetlent Kakačka Józsefnek és Buzás Györgynek sikerült elérnie. A második fordulót november közepén játszották, amely során Zselíz 5:3 arányban legyőzte Komárom D csapatát. A párharcokban Jozef és Ján Mihalík, Garaj László, Dorot János győzelmet aratott, Buzás György és Kollár János döntetlent ért el. A harmadik fordulóban decemberben Perbete B csapata látta vendégül a zselízi Slovan együttesét. A 4,5:3,5 arányban a hazaiak javára alakult mérkőzésen Jozef Mihalík, Farkas István és Dorot János legyőzte ellenfelét, Forbak Dušan (felvételünkön) döntetlent ért el.

A 4. fordulóban január végén az ipolyságiak látogatnak városunkba, az utolsó idei összecsapáson pedig Komárom C csapata látja vendégül a zselízi sakkozókat.

(ik)

	csapat	1	2	3	4	5	6	TB1	TB2	TB3
1	B. Kosihiy C	*	6	2			7	6	15,0	0
2	Pribeta B	2	*			6½	4½	6	13,0	0
3	Komarno C	6		*	5½	0		6	11,5	0
4	Komarno D			2½	*	6	3	3	11,5	2
5	Sahy		1½	8	2	*		3	11,5	0
6	Slovan Zelizovce	1	3½		5		*	3	9,5	0

Kiértékeltek az olvasói versenyeket

A „Dobšinského posolstvo”, illetve a „Mezei bokréta” elnevezésű versenyek kiértékelését 2017. december 13-án tartották már hagyományosan a karácsonyfa mellett a Zselízi Városi Könyvtár gyermekrészlegén. Az április 2-án kihirdetett olvasóverseny november végéig tartott. Ez alatt az időszak alatt a gyermekek versenyezhetek: sok-sok könyvet olvashattak. A bevezető prezentációk után, melyek Pavol Dobšinskýról és Csontos Vilmosról szóltak, a díjazottak az írókról egy-egy emléklapot és rajzt készítenek, amelyeket a gyermekrészlegén állítottak ki. Minden díjazott könyvjutalommal, ajándékkal és egy kis meglepetéssel gazdagodott.

A „Dobšinského posolstvo” díjazottjai: 1. Marko Mésároš, 2. Monika Mésárošová, 3. Kristína Lampertová. A „Mezei bokréta” díjazottjai: 1. Tóth Máttyás és Tóth Eszter. (msk)

Sokat ígér – még egyszer

A város feladata, hogy megfelelő életfeltételeket biztosítson lakosai számára. Kérdés, mit értünk megfelelő alatt. A város szempontjából többek közt azt is, hogy egyensúlyt teremtsen a környezet műszaki és természeti része között. Csakhogy mindennek két oldala van. A családi házak körüli kő- vagy egyéb díszburkolatok területének növelésével csökken a természetes területek kiterjedése. Fellép a fák, zöldövezet valamint az épített környezet közti érdekellentét. És mivel a városban újabb és újabb ilyen módon burkolt területek jönnek létre, a levegőben és a föld alatt egyre több a vezeték, egyre fogy a zöldövezet számára megfelelő hely.

Az emberek inkább a betonterületeket, mintsem a zöldövezeteket részesítik előnyben. Ez további gondokat okoz. Az ilyen területről el kell vezetni a csapadékokat olyan helyre, ahol beszivároghat a földbe. Gyakran azonban a felgyülemelő víz nem tud elfolyni. Ilyenkor az emberek meglepődnek, hogy a zápornak már régen vége, de még mindig pocolyák vannak mindenfelé. Olyan utcákon, ahol nagy méretű fák vannak (pl. hárs, gesztenye és hasonló), ez ritkán fordul elő, mert a csapadék 40 százalékat felfogják a fák koronái, ahonnan a vihar elmúltával a víz elpárolog. A fátlan utcákon a csapadék teljes mennyisége a földre esik, ahonnan gyakran nem képes elpárologni vagy elfolyni. És még nem beszéltünk a nyári hőingadozásról, az oxigéntermelésről, az általunk belélegzett levegő szűréséről, bár ezek már közhelynek számítanak. Hasonlónak, mint a hulladék osztályozása: szó van róla mindenhol, mégis a rangsorokban hátul helyezkedünk el, és akkor sem fogunk többet osztályozni, inkább mindent kivetítünk a szemét-lerakóhelyre. Túlzottan sietünk ahhoz, hogy legyen időnk falevelet söpörni vagy hulladékot osztályozni. Sok-sok pénzre van szükségünk, hogy gyógyszereket vásárolhassunk magas vérnyomásunkra, szívünkre, cukorbetegségekre, allergiáinkra, asztmáinkra...

Hisszük-e vagy nem, a levegő magas szállóport-tartalma és a szmog nagyban hozzájárul a fent említett betegségek kialakulásához. A levegő tisztaságát pedig a filterek mellett elsősorban a zöldterületek kiterjedésének növelésével tudjuk elérni. De ez közhely. Mint ahogy az is, hogy a városi hivatal környezetvédelmi osztályán naponta azt hallom: „Vágják ki azokat a fákat, hull róluk a levél.” Mégis, mi hulljon róluk? Betondarabok?

Gabriela Bielíková

Visszatekintés 2017-re

Relativitáselmélet gyakorlatban

Júniusban ismét átéltem Einstein relativitáselméletét gyakorlatban. Hosszú öt év után találkoztunk ismét a zselízi gimnáziumbeli volt osztálytársakkal, hogy együtt ünnepeljük meg a még hosszabb (és bizony hihetetlen) 40 évet, amely azóta telt el, hogy közösen elhagytuk gimnáziumunk kapuit, és kiléptünk az élet ösvényére. Egyrészt hihetetlen volt az eltelt 40 év, másrészt a szép estén folytatott beszélgetések során gyakran úgy éreztük, mintha csak a gimnáziumi időszak végén lennénk. 40 év nagyon hosszú idő, és ugyanaz a 40 év mintha csak egy röpké pillanat lenne... Az idő relativitása. Az idő kegyetlen erejét sajnos az élet már az osztálytalálkozó után néhány nappal felidézte, amikor egyik osztálytársunk örökre itthagyt bennünket. Kišdurka Pista csatlakozott a három további barátunkhoz, akik már nem lehetnek velünk.

Sok minden megváltozott a világban négy évtized alatt, az életünk is nagyban változott, és sok minden változott Zselízen is. Tudom és tökéletesen megértem, hogy sokak számára, akik itt élnek városunkban (még mindig zselízinek vallok magam), úgy tűnik, hogy semmi érdemleges nem történt itt. Biztosíthatok azonban mindenkit, hogy ez nem így van. Rendszeresen visszatérek Zselíre, tulajdonképpen már 1983 óta. Előbb csak Nagyszombatból jártam vissza, az utóbbi 15 évben viszont már Dánia nyugati partjaitól, ahol már egy ideje tevékenykedem. Nagyszombatból az út általában két órát vett igénybe, tömegközlekedési eszközökkel tulajdonképpen ma is ennyi ideig tart, bár ezeket a sorokat a moszkvai Seremetyevo repülőtérén írom, miközben a kazahsztáni Almati járatra várok. Koppenhágából Moszkvába szintén két órát tartott az út. Újabb időrelativitás? Igen, minden bizonnyal...

De térjünk vissza a zselízi változásokhoz. Vagy egy egyszerű mú-

zeumunk, amit mindenki megirigyelhet (köszönjük, Pali!), fokozatosan, lassan a kastély megmentése is megvalósul. Szépül a város. Tavaly több időt töltöttem itthon, és örömmel állapítottam meg, hogy az alapiskola és gimnázium mögötti sportpályán minden este szép számban találkoztunk futótársaimmal. Ha nem lettem volna tisztában azzal, hogy szabadabb egyetemi napirendem sajnos rövidesen véget ér, komolyan elgondolkoztam volna egy futóklub megalapításán. Ismét voltak városi napok (sajnos, nem maradhattam), rendszeresen szerveznek Schubert-ünnepélyeket, és van egy, a város, de az ország határait is meghaladó jelentőségű folkórcsoportunk (köszönet, Sanyi!).

Nem tehetem azonban, hogy néhány negatívumot ne hozzak szóba, amelyekkel sokan tisztában vannak. Az egyik látogatásom során olvastam a Zselízi Hírmondóban, hogy a város lakosainak száma első ízben esett 7000 alá. A gimnáziumi osztálytalálkozónk során egykori tanárainktól hallottuk, hogy a gimnáziumban olyan alacsony a diákok száma, hogy már a bezárás is szóba került. Főleg az utóbbi 15 évben, amióta Dániában élek és dolgozom, elég sok lehetőségem van összehasonlítani a két országot, álláspontot, megoldásokat. E megoldásoknak van egy közös vonásuk: semmilyen beruházás nem tudja érvényesíteni jelentőségét, ha nincs lakosság, amely az által nyújtott előnyöket élvezné. Bármilyen beruházásnak csak akkor van értelme, ha vannak emberek, akik megérik hatását. Keressünk lehetőségeket a fiatalokba való beruházásokra, a fiatalok Zselíre csábításához, a teljes értékű gimnázium megtartására! Minden ötlet hasznos lehet, talán éppen az egykori végzősöknek lesznek a legjobb ötleteik...

Gabriel Guliš

A bőségebb karácsonyért

A lévai zsinagógában december 3-án és 10-én valósult meg az Art for Help elnevezéssel közismertté vált jótékonsági árverés. A rendezvény Kanyuk József kezdeményezésére indult útjára. A festő és a humánus

eszmé atyja immár 108 saját festményét adományozta nemes célra.

Az árverés védnöke idén is Ján Krtík lévai alpolgármester és megyei képviselő volt. A koordinátori feladatokat a zselízi születésű

vett.

Idén 45 képzőművész adományozta műveit az árverésbe, közülük hatan Zselízlől vagy közvetlen környékéről származnak. Kanyuk József mellett nem először ajánlotta fel műveit Baka Zsuzsanna, Katarína Bordánová, Faragó Mariann, Juhász Sylvia, Kovács Katalin, és első ízben Čudai Diana. Egy művét a budapesti Hanti Vilmos, a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének, valamint az európai antifasiszta szövetség (FIRR) elnöke is felajánlotta az árverésbe.

A jótékonsági árverés bevétele 5206 euró volt, ami meghaladta a tavalyi ötezres határt. A bevételt szociálisan rászorult kisgyermekes családok, valamint a napi szinten szegénységgel küzdő idősök megsegítésére használják fel.

Egy jó eszmének és néhány, köztük tevékenkedő jó embernek köszönhetően számos családban volt a mostani karácsony bőségebb, és ezáltal boldogabb is. **Jozef Výboch**

Novák Margaréta, a Barsi Múzeum alkalmazottja és Tolnai Csaba lévai városi képviselő látta el. A szervezők közt volt Zselíz város önkormányzata is, amely anyagilag is támogatta a rendezvényt, a médiapartnerek közt pedig a Zselízi Hírmondó is szerepelt.

Ünnepi, sőt nagyszabású jellegűt kapott az árverés előtti kiállítás is, amelyen ismert személyiségek, a képeket adományozó képzőművészek és városunk több lakosa is részt

Jégpálya – nem csak sportolóknak

A főtérén mindig is voltak padok, de amikor megépült a játszótér, a főtér a kisgyermekes családok egyik kedvenc tartózkodási helyévé vált. Amikor pedig a karácsony előtti időszakban megnyílt ott a műjégpálya, a főtér szó szerint megtelt élettel. Annak ellenére, hogy egy része még mindig felújítás alatt áll.

A 200 négyzetméteres ideiglenes műjégpálya kialakítását a zselízi fiatalok és idősök is elismeréssel fogadták. Bár főleg a téli szünet idején a gyerekek élvezték a korcsolyázást, itt-ott felnőttek is korcsolyát húztak. A pályát a karácsony előtti időszakban az iskolás gyerekek rendszeresen látogatták a tornaórák keretében.

„Szuper, hogy van ilyen lehetőség, de kár, hogy csupán egy hónapig tart. Zselízen nincs más korcsolyázási lehetőség” – mondta a 14 éves Iveta. A műjeget azok is szívesen fogadták, akik egyébként Lévára járnak korcsolyázni. „Szép dolog a várostól, hogy ilyen módon kedvezett

a fiataloknak. Nekem is jól jön a séta, már második este vagyok itt az unóakkal” – közölte az 58 éves Mária az ünnepek között.

Annak ellenére, hogy a jégpálya december 8-tól január 8-ig működött, a főtér már hosszabb ideje a város olyan központi területe, ahol eltérő korúak találkoznak egymással. Felújításának folytatása a központi rész kiépítésével és szökőkút kialakításával tovább erősítheti ezt a folyamatot. Csupán néhány hónap kérdése, de már most elmondható, hogy a Szent Jakab tér a város valódi, nem csupán formális központja.

(šh)

Illegális személtrekatat létesítéséért fognak megbüntetni három nagysallói lakost, akikről bizonyosodott, hogy Zselíz kataszterében, közterületen helyeztek el háztartási hulladékot. A szemételest egy zselízi lakos jelentette be a városi

rendőrségen. A rendőrök a hulladék átvizsgálása során olyan iratokat találtak, amelyek alapján sikerült felderíteniük a tettesek kilétét. A bizonyítékok terhe alatt beismerték és megbánták tettüket. A városi hivatal felszámolta az illegális lerakatot, és szemételezés miatt közigazgatási eljárást indított a tettesek ellen.

(ik, foto: MsP)

A művelődési otthon nagytermében a szlovák alapiskola december 20-án, a magyar alapiskola egy nappal később szervezte meg karácsonyváró rendezvényét. Mindkét helyi alapiskola karácsonyváró műsoros délelőttiét gazdag program, egyéni és csoportos énekes, táncos, zenés, verses és bohózatokkal tűzdelt műsor jellemezte.

(šh, foto: AI)

Idegenforgalom-támogatás intézményi háttérrel

A tavalyi évben létrehozott Barsi Területi Idegenforgalmi Egyesület (OOCR), amelynek célja a Lévai régió idegenforgalmának támogatása, december 7-én a zselízi városháza esketőtermében Ján Krtík igazgatótanácsi elnök vezetésével ülésezett rendes közgyűlésén. Az OOCR tagszervezeteinek küldöttei a 2017-es év második félévében kifejtett tevékenységről szóló beszámolót vitatták meg, megválasztották a szervezet elnökét, döntöttek az idei költségvetésről és tervezett tevékenységekről is. Zselíz várost

Juhász András polgármester képviselte.

A szervezet tevékenységének fontosabb mozzanatai közé tartozott a lévai iroda megnyitása, valamint az OOCR identitásképző elemeinek, mint pl. a szervezet logójának, honlapjának és egyéb, a régióról tájékoztató kiadványok elkészítése. Az egyesület szeptemberben szervezte meg első rendezvényeit Léván, Zselízen és Bakabányán. Városunkban az érdeklődők Zselíz történelmével ismerkedhettek Franz Schubert hagyatékának kapcsán, és a nyilvánosságtól mindaddig elzárt helyiségeket látogathattak meg.

A közgyűlés Denis Marosyt választotta meg az egyesület igazgatójává a következő 4 éves időszakra, és jóváhagyta a tagsági díjat szabályozó irányelveket. Ennek alapján a tagönkormányzatok, köztük Zselíz városa is, lakosonként 0,30 eurós tagdíjat fizetnek évente, esetünkben tehát összesen 2100 eurót. A szálladó és vendéglátó létesítmények a vendégágyak, ill. a vendéglátó egységekben a székek száma szerint fizetik a tagsági díjat. Jóváhagyták az idei évre tervezett tevékenységek javaslatát, valamint a szervezet költségvetését, amely a tervek szerint kiegyensúlyozott lesz, 21159,50 eurós kiadásokkal és bevételekkel számol.

(ik)

December 14-én a városi hivatal esketőtermében az év utolsó önkormányzati ülése után ünnepélyes keretek között tüntettek ki három zselízi önkéntes vérédot. Juhász Zsuzsanna, Ráczkó Róbert és Kósa Adrianna tevékenységét a város polgármestere, Juhász András és a Szlovák Vöröskereszte képviselői ismerték el.

(foto: ik)

Franz Schubert esete Horváth Miklóssal

Az idei évet Franz Schubert évének tekinthetjük, hiszen a híres zeneszerző 190 évvel ezelőtt hunyt el. Zselízi viszonylatban eggyel több okunk is van megemlékezni

róla. 200 éve ugyanis annak, hogy Schubert első ízben járt városunkban. Mivel római-katolikus vallású volt, minden bizonnyal látogatta a helyi Szent Jakab-templomot is. Erről egyik, barátainak írt levelében bizonyítékkal is szolgál. Polka Pál, a zselízi múzeum igazgatója e levéllel kapcsolatban nemrég egy érdekes, jelenhez is kapcsolódó történetet mesélt el.

„Tudjuk, hogy Franz Schubert katolikus volt, az egyik levele a bizonyítéka annak, hogy a helyi katolikus templomban legalább egyszer, de nagyobb valószínűséggel rendszeresen járt. Ebben a levélben némi felháborodással arról ír, hogy a zselízi plébános egyik vasárnapi, heves hangnemű prédikációjában egy emberi koponya felmutatásával próbálta erkölcsösebb életre inteni a hívőket. Ez a módszer őt, a bécsi művészbembert, valószínűleg egy kicsit sértően érintette. Bár a lelkiatya hangneme megalapozott lehetett, szerencsénkre Schubert túlzónak találta, levelében megemlékezett róla, és így fennmaradhatott annak bizonyítéka, hogy járt a Szent Jakab-templomban.”

De hogyan is kapcsolódik ez a történet a jelenhez? Úgy, hogy a koponyát

a prédikáció során felmutató plébános sírja ma is megtalálható a zselízi temetőben. Stanislav Illés esperes kezdeményezésére a templomba járó asszonyok egy csoportja a közelmúltban rendbe hozta, és azóta rendszeresen megemlékezik az itt nyugvó lelkiatyáról. „A plébánost Horváth Miklósnak hívták, 1818-tól 1837-ig teljesített itt szolgálatot. Ez tehát egyezik Schubert itteni tartózkodásának időpontjával, és az is könnyen meglehet, hogy a zeneszerző zselízi tartózkodása idején gyónását is nála végezte. A plébános sírja a zselízi római-katolikus temető északi részében, az egykori Szent Anna-kápolna közelében található. Ha az Esterházy család sírhelyétől elindulunk a sírok közötti széles járdán, a vége előtt néhány sorral a jobb oldalon találjuk Horváth Miklós sírját. A vöröses színezetű márvány sírkő egy kicsit megdőlt, de egyébként – szerencsénkre – rendben van” – fejezi be történetét Polka Pál, aki szerint – bár ettől még nem lesz olcsóbb a kenyér –, mégis akár helyi öntudatunk erősítése érdekében, akár egy rövid elmélkedés idejére, vagy csupán kíváncsiságból is érdemes lehet felkeresni a talán Schubert gyónási titkait is őrző egykori plébános sírját a helyi temetőben.

(ik)

emlékezik meg az zeneszerző Zselíze érkezéséről

is ösztönzőleg hat(ott), mert ők is tudomást szereznek arról, hogy számos énekkar vette föl a műsorába egy-egy művet.

A vegyeskar mellett hosszú ideig kamarakórus is működött. Mi lett a sorsa, létezik-e még?

– A Voces Selyzienses kamarakórus 1983-tól 2003-ig működött. Tehát nagyjából abban az időszakban, amikor a vegyeskar létszáma

ezeket a műveket, ezért úgy gondoltuk, hogy a jövőben fölösleges lenne a két kórust párhuzamosan fenntartani.

Milyennek szeretnéd látni a Franz Schubert Vegyeskar következő 5–10 évét?

– Ilyen nagy távlatokban nem szoktunk tervezni. 2018-ban arra fogunk emlékezni, hogy Franz Schubert épp 200 évvel ezelőtt jött először Zselíze. Szeretnénk egy komplett

Schubert-misé meg-
tanulni, és koncert formájában előadni. Liturgia keretében nem lenne szerencsés elénekelni, mert a mai miserend nem egyezik meg a 200 évvel ezelőttivel. Schubert nem írt sok a cappella művet; sok esetben a kvertetre és zongorára írt darabjait alkalmazzák énekkarra. Ennek ellenére

rendezni Zselízen több kórus részvételével. Ezt már most kezdjük szervezni, hiszen a résztvevőknek már 2018-ban hozzá kell fogniuk egy-egy Szíjjártó-mű betanulásához.

Egykori tanítványom, Horváth Diana néhány éve átvette az Alapiskola gyermekkarának irányítását. Ugyanakkor a vegyeskarban is énekel (ha kell, szólót is). Mivel ő egyúttal a Franz Schubert Művészeti Alapiskola sikeres énektanára is, számunkra minden bizonnyal nagy előrelépés lenne, ha elvállalná az énekkar minőségi hangképzését, kórushangzásának fejlesztését.

Van-e még hozzáfűznivalód?

– Nincs abban semmi különös, hogy a kórust ilyen nagy esemény alkalmával jobban észreveszik, mint az aprólékos munkával, tanulással teli hétköznapiakban. Engem csupán az zavar, hogy ilyenkor (és egy így van más kórusoknál is) mindig csak a karnagyot kérdezik. Úgy is mondhatnám, hogy „a karnagy aratja le a babérokat”. Pedig a karéneklés sikere vagy bukása elsősorban az énekeseken múlik. Karnagy nélkül lehet énekelni, de énekesek nélkül nem lehet kit irányítani. A jó kórusokban a karnagy nem „főnök”, nem az énekesek fölött áll, hanem (átvitt értelemben) velük egy sorban.

Köszönöm a beszélgetést.

Levicky László

még jóval 30 fölött volt. Ahogy csökkent a vegyeskar létszáma és finomodott a hangzása, a vegyeskar fokozatosan átvette a kamarakórus igényesebb repertoárját. 2003 után már nem jelentett gondot a vegyeskarnak, hogy előadja

szeretnénk egy-két Schubert-művel bővíteni a repertoárunkat.

2019-ben Szíjjártó Jenőre fogunk emlékezni születésének 100. évfordulója alkalmából, és nagyon szeretnénk egy Szíjjártó-fesztivált

A Kiss farmé az ország második legszebb határa

A Kiss Farm, Szlovákia legnagyobb zöldségtermelő vállalata, a gazdálkodáshoz való követendő hozzáállásának köszönhetően újabb szakmai elismerést szerzett. Az ország legszebb határainak tavalyi versenyében az 500 hektáron felüli területen gazdálkodó nagy farmok között a második helyen végzett. Gabriela Matečná földművelési miniszter kezéből október 19-én Nagyszombatban vehette át az elismerést. Emellett a miniszter Kiss Lajosnak aranyérmet is adományozott a mezőgazdaságban végzett sokéves munkájának elismeréseként.

Az SZK Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztériuma, a Szlovák Mezőgazdasági Újságírók Klubja, valamint a Szlovák Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kamara által meghirdetett verseny 17. évadjába

13-an jelentkeztek be, 7 gazdaság a nagy, 6 pedig az 500 hektáron aluli kis farmok kategóriájában.

„A döntőbizottság azt vizsgálja, miként törődnek a mezőgazdászok a tájjal, hogyan bánnak az általuk megművelt termőfölddel. Hiszen aszerint, hogy milyen állapotban vannak a mezők, általában megítélhető a mezőgazdászok vállalkozáshoz és a termő-

földhöz fűződő viszonya. Vizsgálják továbbá, hogy milyen állapotban van az állattenyésztése, udvarai, hogy haszonállatai, mezői megkapják-e mindazt, amire szükségük van. A pontozók nagy figyelmet szentelnek

a különféle üzemegységeknek és a raktárak állapotának is, vizsgálják a tisztaságukat, rendezettségüket, és olyan apróságokat is, mint a zöldterületek állapota” – tájékoztat honlapján a mezőgazdasági és élelmiszeripari kamara, a verseny társrendezője.

A Kiss Farm nem első ízben ért el sikert ezen a versenyen, a Kiss Lajos vezette gazdaság a korábbi évfolyamokban is részesült hasonló elismerésekben. A Kiss Farm a múlt század 90-es éveinek elején alakult, amikor Kiss Lajos 5 hektárnyi területen kezdett el gazdálkodni. Eleinte főleg paradicsommal, később gyökérzöldséggel, paprikával és egyéb terményekkel, pl. burgonyával, földieperrel, uborkával, dinnyével, kukoricával, búzával vagy repcével foglalkozott. Jelenleg

a vállalat több mint 750 hektáron gazdálkodik. „Az egykori hentesből gazdálkodó lett. És nem csupán növénytermelő. Gazdálkodásának portfóliójába 700 kacs, 300 birka és négy ló is tartozik. A hasznosítatlan, egykori szövetkezeti területen találtak otthonra a haszonállatok, és két év alatt 700 gyümölcsfát – cseresznyét és sárgabarackot – ültetett. Ezen felül 3500 tő szőlőt is telepített a felújított családi ház mellett. A szántóföldekről és a róluk való gondoskodásról lelkesen beszél, szemei szikráznak az örömtől. De miért is ne? Arról árulkodnak, hogy nem csupán ésszel, de szívvel is gazdálkodik” – állítják róla az ország legszebb határa verseny résztvevőit bemutató kiadványban.

A Kiss Farm tulajdonosainak, vezetőinek és munkásainak lapunk olvasóinak nevében is gratulálunk a sikerhez.

(ik)

A Franz Schubert Vegyeskar Schubert-misével

Több mint 35 évvel ezelőtt alakult meg a Franz Schubert Vegyeskar. 1982. február 1-jén tartották meg a kórus első próbáját, amikor is 31-en ültek be a próbaterembe. Később a kórus tagjainak száma növekedett, májusban már 52-en voltak. Az idő múltával a kórustagok száma csökkenni kezdett, ám ez nem volt nagyobb befolyással az előadás színvonalára, a vegyeskar különböző taglétszámmal számos értékes díjat szerzett egy sor kórusversenyen. Egy évvel az alapítás után a vegyeskar négy tagja egy kvartettet alapított, amely esküvőkön, névadókon szerepelt. 1983 novemberében a kvartett kamarakórossá bővült, amely később a Voces Selyzienses nevet vette fel. Az elmúlt 35 év történéseiről az énekkar alapító karnagyával, **Horváth Gézával** beszélgetünk.

Az énekkar fennállásának 35. évfordulója alkalmából egy komplex adatokat tartalmazó emlékfűzet is megjelent. Kezdjük hát egy kis statisztikával: hány tagja, fellépése volt a zselízi kórusnak?

– Az énekkarnak eddig majdnem 230 tagja volt. Tagok alatt értem azokat, akik legalább egyszer felléptek velünk. A maximális létszámunk 52 volt, a legalacsonyabb 16. Most 27 énekes van a listánkon, de ritkán sikerül úgy szerveznünk a fellépéseket, hogy 20-nál többen legyünk. Számos olyan tagunk van, aki érthető okokból szünetelteti a tagságát (szülési szabadság, egyetemi tanulmányok, munkahelyi lekötöttség...), és egy idő múlva vissza kíván térni. Új tagokkal is számolunk, ám ezzel kapcsolatban meg kell jegyeznem, hogy ez egy 35 éves, technikailag összecsiszolódt, igényes repertoárral bíró együttes esetében nem mindig sikerül zökkenők nélkül. A legsimábban akkor tud egy új tag beilleszkedni, ha van valamiféle énekkari múltja, vagy ha jól olvas kottát. Ennek hiányában néhány hónap után egyesek elbizonytalanodnak: úgy érzik, hogy soha nem fognak tudni megfelelni a követelményeknek. Pedig mi jól tudjuk, hogy a kórusénekeseké válás olykor egy-másfél évig is eltart. Egy új tagnak az a legnehezebb, amikor olyan műben kell énekelnie, amit a többiek már évek-évtizedek óta ismernek. Az új művek tanulásakor viszont, amikor ütemről ütemre haladva sajátítjuk el a művet, már egyenrangúnak érezheti magát a „régiekkel”.

Hogy hány fellépésünk volt? Nem tudom. Biztosan több, mint 300, de az is lehet, hogy 400. Van egy nagy hiányosságunk: nem vezetünk krónikát. Az emlékfűzetet is a naptárbejegyzéseim, a félretett műsorlapok és meghívók alapján állítottam össze. Pontos számot azért sem lehet mondani, mert egy-egy rendezvényen néha a vegyeskar és a kamarakórus is fellépett. A kvartett fellépéseit pedig egyáltalán nem jegyeztük le: legtöbbször névadó ünnepélyeken és polgári esküvőkön énekeltek. Volt olyan hétvége, hogy hét-nyolc alkalommal énekeltek el a

négyszólamú névadói/esküvői repertoárunkat.

Hány hanghordozót adott ki az énekkar?

– Nyolcat. Ezek között kettő csak a vegyeskar és a kamarakórus előadását örököltette meg, további kettő a Franz Schubert Gyermekkar és a vegyeskar közös produkciója, négy CD pedig olyan kórusfesztiválokat örökölt meg, amelynek mi voltunk a szervezői. 2002 óta a Kodály Napok anyagát is rögzítik: ez további 6 olyan CD-t jelent, amelyen a zselízi kórus éneke is hallható. Nem árt tudni, hogy – bár önmagában rendkívül időigényes és türelempróbáló munka – a felvételt készítés nem kerül sokba. A hanghordozó kiadása annál inkább. Így fordulhatott elő, hogy az idén megjelent karácsonyi CD-nk felvétele már 2014-ben elkészült, anyagi hiányában azonban csak most kapta meg végleges formáját.

Milyen elismerésekben részesült a kórus az eltelt 35 év alatt?

– Azt mondják, senki sem próféta a saját hazájában. Ezért számunkra az a legfelemelőbb, hogy a kórus karnagya 2001-ben, a vegyeskar 2007-ben (a gyermekkar pedig 2010-ben) Pro Urbe-díjat kapott. Nagyon fontosak a Kodály Napokon kapott besorolásaink: a vegyeskar hatszor arany-, ötször pedig ezüstkoszorút kapott. A kamarakórus egyszer arany-, háromszor ezüstkoszorús minősítésben részesült. Büszkén emlegetjük a bécsi Nemzetközi Franz Schubert Kórusversenyen elért 5. helyezését, az olomouci Svátky püsní egyházzenei kategóriájában kiénekelte ezüstkoszorúkat és a B kategóriás kórusok nagyon erős szlovákiai mezőnyében szerzett 2. sávos besorolásunkat 1989-ben.

Mi a zselízi kórus jellegzetessége, afféle ars poeticája?

– Nehéz olyan jellegzetességet mondani, ami csak a zselízi vegyeskara lenne igaz. Szinte minden műkedvelő kórus ugyanazzal a gondokkal küzd. A krónikus férfinhiány miatt ma már bizonyos műveket csak a fesztiválok, versenyek összehívott kórusaival lehet elénekelteni. Ugyanígy minden amatőr kórusnak gondot jelent az anyagi hiánya. Nem mondható szerencsésnek a támogatók sokasága semmilyen szinten. Ugyanis a pályázatok elsőpró többsége csak rendezvényekre hajlandó támogatást adni. Pedig a kórusoknak rezsiköltségeik is vannak. A kottavásárlás,

a kottamásolás díja, a vidékről bejáró kórustagok útiköltsége, a versenyek nevezési díja, a vendégszereplések szállítási díja csak akkor fedezhető, ha van egy-két nagylelkű mecénás. A zselízi Franz Schubert Vegyeskart ma a Sziójáró Jenő Művész Öröksége Egyesület támogatja

időről időre. (Korábban – kb. két évtizeden át – a zselízi Delfin papírbolt enyhítette anyagi gondjainkat.) Amikor 30 éves volt a kórus, anyagiak hiányában nem tarthattunk jubileumi hangversenyt. Idén ezt az igyekezetünket városunk önkormányzata és Nyitra Megye Önkormányzata is támogatta.

Van egy jellegzetességünk: a komoly egyházzenei és világi zenei műveken kívül számos örökzöld (tehát könnyűzenei) kórusfeldolgozást tartunk műsorunkon. Ezeket olykor önálló műsorokban adjuk elő, de előfordul, hogy az énekkari seregszemléket követő közös vacsorákon „hozakodunk elő” velük. Többen is biztattak, a saját kórusfeldolgozásaimat foglaljam össze egy újabb kórusgyűjteményben, és ehhez jelentessünk meg egy CD-t is. Ez valóban egyedi kezdeményezés lenne.

Mik voltak a 35 év mérföldkövei, amelyek lökést adtak a kórusnak az előrelépéshez?

– A kezdet kezdetén az jelentette a legnagyobb boldogságot, hogy sokan voltak. 1982 májusában 52 énekesrel tanítottam meg a repertoárunk első műveit. Tisztában voltam vele, hogy a létszám egyszer csak elkezd majd csökkenni, hiszen az énekesek tanulási tempója nagyon is különböző volt; egyesek a túl nagy tempót kifogásolták, mások épp fordítva: türelmetlenek voltak. Nehéz volt középutat találni. Talán ez vezetett a kamarakórus megalapításához. A második mérföldkövet maga a rendszerváltás jelentette. Addig csak világi műveket énekelhettünk, mellőznünk kellett a zeneirodalom sok-sok gyöngyszemét. Az egyházi művek eltérő előadótechnikát (is) igényeltek; szinte előadással előadásra finomodott, tisztult a kórus hangzása. A harmadik mérföldkövet az az időponthoz nehezen köthető – állapot jelentette, amikor az egykori gyermekkórus-tagok beléptek a vegyeskarba. Nemcsak azért, mert rendkívül gyorsan sajátították el a műveket, hanem azért

is, mert a hangzás ilyenkor mindig csengőbbé vált. A negyedik mérföldkövet 2011 jelentette, amikor Huszár László igazgatónak köszönhetően a Csemadok Művelődési Intézete gondozásában megjelent az Este van, este van című kórusgyűjteményem. Ez a kórus munkájára

Az átmeneti szállások hiányát a munkásszálló felújításával orvosolnák

A helyi vállalatoknak alkalmazottakra, a munkásoknak pedig szállásra lenne szükségük. Ezt Juhász András zselízi polgármester jelentette ki, aki szerint a város érdekelt a további lakásépítésben, ill. a lakóépületek felújításában. Amellett, hogy a városközpontban tervezett többrendeltetésű épületekről folynak tárgyalások, a város saját erőből is igyekszik bővíteni a zselízi lakáskínálatot új ingatlanok építésével és a meglévők felújításával. Ezzel kapcsolatban a Posta utcai családiház-

selő-testület is foglalkozik. Amennyiben nem állna rendelkezésre állami támogatás és a lakásfejlesztési alap kedvezményes hitele, a lehetőségek közt az is szerepel, hogy az épületet ezek nélkül is felújíthatja a város. Ebben az esetben saját eszközökből valószínűsítené meg a beruházást. „Tavaly részt vettem Léván a munkahelyek börzében, ahol átmeneti szállás iránt érdeklődtek a lehetséges munkavállalók. Léva környékén lakó fiatalok szívesen reagáltak volna a zselízi vállalatok munkakínálatára, ha megfelelő szállást találnának a közelben. Amellett, hogy véleményem szerint az ipari parkokban és zónákban nem eléggé motiválók a bérek, az egyes vállalatok azzal is motiválhatnák a munkavállalókat, hogy céges autóbuszközlekedést biztosítanának számukra. Érdeklődés mindenképpen van.

építés feltételeinek megteremtését, illetve a DOS és a munkásszálló felújítását említhetjük meg.

„Ezek a folyamatok lassúak, mert nem teljesen világosak a finanszírozó szervezetek – az építésügyi minisztérium és az Állami Lakásfejlesztési Alap – által felállított feltételek. Ezek már alakulnak, és van rá lehetőség, hogy az egy négyzetméterre jutó, elsősorban a közművek építésére szánt támogatás e forrásokból jelentősen növekedjen. A legújabb információk szerint az is lehetséges, hogy az állam földalatti garázsok építését is támogatni fogja. Ezzel megoldódna a parkolóhelyek hiánya is” – értékelte a helyzetet Juhász András polgármester.

A helyi vállalatok lehetséges dolgozói számára a munkásszálló épületében lehetne új szálláshelyeket kialakítani annak felújítását követően. A kérdéssel a bizottságok és a képviselő-

A munkavállalók ez irányú kéréseit már tolmácsolták a munkaeőrt kereső zselízi vállalatok képviselői felé” – mondta a polgármester, és annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a fent említett gondok, tehát a közlekedés, a szállás és a magasabb

Egy vállalat már el is készítette a munkásszálló átépítésének látványterveit.

bérek kérdésének megoldása nagymértékben megoldaná a helyi vállalatok munkaeőrihiányából származó gondjait is.

Felébredve a 30 éves hibernálásból?

Az utóbbi két évben a zselízi valóság több területén lehetett az embernek déjà vu érzése. Elég volt meglátogatni az országos népművészeti fesztivált vagy a zselízi kastély felújított és használatba helyezett helyiségeit, hogy az intenzív élmény visszaröpítsen minket a múlt század 80-as éveibe. Ami városunk vezető képviselőit illeti, a sor ezzel még valószínűleg nem zárul le. Ellenkezőleg, az új év több olyan intézkedést hozhat, amelyekre a három évtizeddel ezelőtti nagy arányú fejlesztések folytatásaként tekinthetünk. Olyanoknak, amelyeknek a politikailag és társadalmilag üdvözölt, a gazdasági viszonyok szempontjából azonban vitatható rendszerváltozás utáni folyamatok vetettek hosszú időre véget. Úgy tűnik, a letűnt kor utolért bennünket, és ismét gondolkodhatunk nagyobb beruházásokban, sok esetben nem csupán saját eszközökből.

A 2018-ra tervezett önkormányzati beruházások közül például a városi fürdő felújítását és újbóli megnyitását, a kastély további helyiségeinek rendbetételét, valamint a geotermikus források hasznosításának megvalósíthatósági tanulmányát nevezhetnénk olyan intézkedésnek, amelyek a szocialista fejlesztés utolsó évtizedének vidámabb oldalát juttathatná eszünkbe. Ez utóbbi beruházásról, pontosabban a hőforrások hasznosításáról az elmúlt évtizedek minden választási kampányában szó esett. Aztán a választási időszakok során források vagy politikai eltökéltség hiányában semmilyen haladás nem történt e téren. A jelenlegi képviselő-testület is csak második nekifutásra szánta el magát konkrét lépésre; hasonló javaslatot a választási időszak első évében elutasított.

A lényegről azonban a tények beszélnek. Arról, hogy az önkormányzat ebben a választási időszakban megtette az első, és minden bizonnyal áttörő lépést ez ügyben, amelynek köszönhetően különbözik elődjétől. A testület azzal, hogy határozott a geotermikus források hasznosításáról szóló tanulmány kidolgozásáról, kifejezte, hogy álmodozás és koncepciótlan tervezgetés helyett konkrét lépéseket kíván tenni. Ezek ugyan munkaigényesek, lassúak és nem túl nagyszabásúak, viszont a kívánt irányba visznek. A városnak 24 ezer eurót kell költenie a széleskörű tanulmányra, amely a szakmában egyébként rendkívüli elismertségnek örvendő kivitelezők szerint válaszokat ad majd a lehetséges beruházók alapvető és megkerülhetetlen kérdéseire. A tanulmány kidolgozása bizonyos – nevezzük vállalkozói – kockázattal jár. Mint csaknem minden hasonló projektum. Az utóbbi évtizedekben azonban éppen a hőforrások esetén tapasztalhattuk meg, milyen az, amikor a város nem vállal kockázatot. Míg számos önkormányzat, amelyekkel a múlt század 80-as éveiben fej-fej mellett álltunk a rajtvonalon, azóta sikeresen megvalósította beruházási terveit, nálunk ez irányban egyáltalán semmi nem történt. Ezért a testület döntését a hőforrás-hasznosítási tanulmány kidolgozásáról egyértelműen pozitívan értékelhetjük. Legyen bármi is a tanulmány eredménye, talán nem maradok egyedül azzal a nézetemmel, hogy jobb egy lépést tenni az ismeretlenbe, mintsem megmaradni a hibernáció állapotában, amelyben – az elmúlt évtizedekhez hasonlóan – semmi rossz, de ugyanakkor semmi jó sem vár ránk.

Levický László

Decemberi önkormányzati ülés

Egy lépéssel közelebb kerültünk a hőforrás kiaknázásához

I→

aki a vállalata által előterjesztett, Zselíz város geotermikusenergia-felhasználási lehetőségeit vizsgáló tanulmányát mutatta be tételesen. A 25 éves tapasztalatokkal rendelkező vállalat egy olyan komplex tanulmány kidolgozását javasolja, amely magában foglalja a hozzáférhető adatok elemzését, a meglévő hőenergia-gazdálkodás állapotfelmérését, a műszaki tevékenységre irányuló javaslatokat, a geotermikusenergia-felhasználási lehetőségeit, de tartalmazza az esetleges beruházás környezetvédelmi tanulmányát, a gazdasági viszonyok és a törvényi keretek elemzését is. Ahogy a vállalat képviselője elmondta, egy ilyen tanulmány mindenképpen szükséges bármilyen jellegű, a zselízi geotermikus hőforrás kiaknázására irányuló beruházáshoz. Az értekezés választ adna a szükséges beruházás pénzügyi követelményeire, megtérülésére, valamint a geotermikus energia helyi körülmények közti hasznosítására. A képviselő-testület tudomásul vette a tájékoztatást, és megbízta a Sloviceo Rt-t a tanulmány kidolgozásával, amely a vállalat képviselői szerint néhány hónapot vesz igénybe.

Ezt követően a képviselők jóváhagyták az idegenforgalmi adót szabályozó, 2017/8 sz. általános érvényű rendeletet (ÁÉR), az ingatlanadóról szóló 2017/9 sz. ÁÉR-t, az iskolák és tanügyi intézmények bér- és fenntartási költségeihez való hozzájárulásról szóló 2017/10 sz. ÁÉR-t, valamint a 2017/4 sz. ÁÉR-t módosító 2017/11 sz. rendeletet a városi sírkertek rendtartásáról és a városi sírkertek rendtartásáról. Jóváhagyták a 2018-as évi költségvetést, tudomásul vették a 2019–2020-as évek előzetes költségvetését és a városi főellenőr állásfoglalását a költségvetési előterjesztésekhez. A pénzügyi bizottság elnöke megjegyezte: a költségvetés nem dogma, évközben biztosan módosításra szorul majd. Csenger Tibor szerint ennek oka, hogy több tétel esetében nem állt még rendelkezésre a pénzügyi viszonyokról is tájékoztatást nyújtó tervdokumentáció. Polka Pál szerint a költségvetés egyáltalán nem született meg könnyen, ahogy arra a problémamentes jóváhagyásból következtetni lehetne. Hozzátette: a pénzügyi keretterv megszületése kéthavi kemény munka, tárgyalások és szavaltások eredménye. A rendes költségvetést a testület 471 ezer eurós többlettel, a tökeforgalmi költségvetést 1,061 millió eurós hiánnyal hagyta jóvá, a kiegyensúlyozott összköltségvetés idei bevételeit és kiadásait az dokumentum 6 703 589,70 euróban határozta meg.

A képviselő-testület jóváhagyta az idej önkormányzati ülések időpontjait, majd

a munkásszálló bérházra való átépítésének javaslatával foglalkozott. Juhász András polgármester kijelentette, hogy ez ügyben már hat vállalat képviselőjével tárgyalt. Közülük az egyik már kidolgozott egy javaslatot, amelyet tanulmány formájában már a képviselők is megtekinthettek. Hozzátette, hogy a helyi gyáraknak új munkaerőre lenne szükségük, ehhez pedig új lakások kellenek. Ivan Pál is egyetértett vele; szerinte is belátható időn belül foglalkozni kell majd a lakáshiány kérdésével. A polgármester szerint olyan céget kellene keresni, amely biztosítani tudná a támogatás elnyerését, megvalósítaná a beruházást, majd az épület átadása után az ingatlant eladná a városnak. A feladat bonyolultsága miatt nem lesz könnyű megtalálni a megfelelő kivitelezőt. A testület tudomásul vette a munkásszálló átépítésének lehetőségeiről szóló tájékoztatást. Két városi parcellát érintően tárgyi teher létesítését hagyta jóvá, amelyet a LIDL mellett tervezett üzletközpont infrastruktúrájának építése követel meg. Ahogy Haris Péter, a városi hivatal vagyongazdálkodási osztályának vezetője tájékoztatót, a csatornahálózat és a magas-

A decemberi önkormányzati ülésen szót kaptak a Sloviceo vállalat képviselői. Bemutattak egy tervezetet a helyi geotermikus hőforrás kiaknázásának feltételeiről készített tanulmányról, amelyre végül megbízást is kaptak

feszültség csatlakoztatásához a főúttal párhuzamos járda és kerékpárút alatt kell vezetékeket bekötni. Ezek a város tulajdonában állnak, ezért a beruházás közműveit építő vállalat kérte a város beleegyezését a tárgyi teher létesítésére, amelyet a testület jóvá is hagyott. A képviselők tudomásul vették és jóvá is hagyták a határozatok teljesítéséről szóló beszámolót, majd tudomásul vették a városi rendőrség novemberi tevékenységéről szóló beszámolót is. (ik)

Feléled a fürdő

A decemberi képviselő-testületi ülés általános vitájában a városatyák a kóbor kutyák befogásának lehetőségeivel, a városi fürdő tervezett felújításának részleteivel, Garammikola városrész megjelölésével és a közlegő városi rendezvényekkel foglalkoztak.

a rekonstrukció főbb, idej évre tervezett tételeit. Ezek közt említette a kerítés javítását, a zöldövezet felújítását, a ruhatárak és a szolgáltatási rész felújítását, a vízvezetékek javítását, a két kis gyermekmedence felújítását, valamint úszómedence létesítését a nagy medence egy elkülönített részében.

Juhász András arról is tájékoztatta a képviselőket, hogy egy országos média is érdeklődött Garammikola városrész megjelölésének lehetőségei felől. Hozzátette, hogy a város idén bizonyosan talál megoldást erre a kérdésre. A vita végén tájékoztatás hangzott el a január 13-ai városi bálról, a Mikulcan polgári társulás szilveszteri báljáról és a mikolai parkban hagyományosan megtartott karácsonyi összejövetelről, amely tavaly december 29-én valósult meg. (ik)

Miroslav Kriškának a kóbor kutyák problémája felől érdeklődő képviselői kérdésére a polgármester felvázolta a lehetőségeket. A városi rendőrség tagjai elvégezték a kóbor állatok befogásához szükséges tanfolyamot, ám az állatok elhelyezését egy erre specializálódott szervezettel való együttműködve lehet majd megoldani. Az együttműködés lehetséges jelöltjei között egy lévai céget és a szódói kutyakiképző klubot említette. Baka Lajosnak a városi fürdő felújításával kapcsolatos kérdésére a polgármester összefoglalta

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@poBox.sk

Városi újság

2018/1, január, XIX. évfolyam

ára: 0,35 euró

Az énekkarnak eddig majdnem 230 tagja volt. Tagok alatt értem azokat, akik legalább egyszer felléptek velünk. A maximális létszámunk 52 volt, a legalacsonyabb 16. Most 27 énekes van a listánkon, de ritkán sikerül úgy szerveznünk a fellépéseket, hogy 20-nál többen legyenek.

(Bővebben a 4. és 5. oldalon.)

A Kiss Farm Szlovákia legnagyobb zöld-ségtermelő vállalata újabb szakmai elismerést szerzett. Az ország legszebb határainak tavalyi versenyében az 500 hektáron felüli területen gazdálkodó nagy farmok között a második helyen végzett.

Az ideiglenes műjégpálya kialakítását a zselízi fiatalok és idősek is elismeréssel fogadták. Bár főleg a gyerekek élvezték a korcsolyázást, itt-ott felnőttek is korcsolyát húztak. A pályát iskolás gyerekek a tornaórák keretében is rendszeresen látogatták.

5

7

Újévi köszöntő

Tisztelt Polgártársak!

Ahogy sokuk számára, úgy számomra is az óév vége és az új év eleje olyan időszak, amikor értékelni lehet: mit sikerült megvalósítani elhatározásainkból, és mit nem. Ilyenkor új elhatározások is születnek.

Ami engem illet, munkám által már három éve a városhoz kötődöm – minden sikerem egyúttal a város sikere is, minden sikertelenség pedig személyes kudarcom is. A választási időszak negyedik, utolsó évébe léptünk.

Az utóbbi évek során ezt-azt sikerült megvalósítanunk. A városi pénzügyek rendbetételének köszönhetően megvalósíthattunk néhány beruházást. Emellett tovább dolgozunk a városi intézmények hatékonyabb tevékenysége érdekében. Annak ellenére, hogy nem csupán a számlákon követhető, hanem az utcákon is szemmel látható eredményeket sikerült elérnünk, ez csupán egy kis része annak, amit meg szeretnénk valósítani. Továbbra is küszködünk olyan gondokkal, amelyeket máig nem sikerült megoldanunk. Biztosan tudják, mi mindenre gondolok. Ennek többek közt az az oka, hogy nem minden esetben elegendő az igyekezet, vannak folyamatok, amelyeket nem igazán tudunk befolyásolni.

Az új évet azzal az elhatározással kezdem, hogy a városi képviselőkkel, alkalmazottakkal együtt folytassuk abbéli igyekezetünket, hogy Zselízt egy sikeres és minden polgára számára lakható várossá tegyük.

Legyen 2018 egy sikerekkel teli év, amelyben elhatározásainkat midanniunknak sikerül valóra váltanunk. Ugyanakkor még valamit kívánnék: hogy az élet ne csupán a sikerek hajszolását jelentse, hogy az életünket kiszolgáló technológiák használata mellett

Garammikolának, az egykori önálló községnek, most Zselíz városrészének megszületett a monográfiája. A kétnyelvű kiadvány címe Mikula – Garammikola, és a nagy körültekintéssel elkészített szöveg és számos, többé vagy kevésbé régi fénykép mellett egy DVD-t is tartalmaz. A monográfia kiadása a Mikulčan polgári társulás, a szerzők és a kiadványon együttműködők két éves igyekezetének eredménye. A könyvet január 6-án keresztelték a garammikolai kultúrházban. A rendezvényről, a kiadványról és kiadásának előzményeiről bővebben lapunk következő számában számolunk be. (sh, foto: ik)

találjunk időt saját magunkra, hobbijainkra, a kulturális életre és főleg egymásra. Mert ami utánunk fennmarad, azok nemcsak a munkahelyi sikerek, hanem főleg a mások emlékezetében tovább élő képünk. Az élet nem csupán munkából áll, hanem a magunk körül kialakított megfoghatatlanságból is, a szeretteink, gyermekeink iránt tanúsított szeretetből, abból a reménykedésből, hogy minden egyes ember életének van értelme, hogy közülünk senki sem felesleges. Ne feledjük, hogy a legnagyobb siker, amit elérhetünk, ha valakinek segíteni tudunk, ha valakit boldoggá tudunk tenni. Tisztelt Zselíziek! Köszönöm a tavalyi év során tanúsított támogatásukat, az új évben mindannyiuknak jó egészséget, életenergiát, szeretteik között megtapasztalt békét és sok munkahelyi és magánéleti sikert kívánok!

Juhász András, polgármester

Decemberi önkormányzati ülés Egy lépéssel közelebb kerültünk a hőforrás kiaknázásához

A zselízi városi képviselő-testület tavalyi utolsó, sorrendben a 41. ülése több mozzanatában jelezte, milyen irányban mozdul előre az önkormányzat az aktuális választási időszak utolsó évében. Nem csupán a 2018-ra jóváhagyott büdzsé tételeinek felsorolásából lehetett következtetni a fejlesztés irányaira, néhány konkrét beruházást érintő napirendi pont is adott útbaigazítást.

Mindjárt az ülés kezdetén szót kapott a pozsonyi Slovegeoterm Rt. képviselője,